

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทยในจังหวัดนครสวรรค์

พินิจอากาศเอก กิตติภาพ จงศิริ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเพศศาสตร์ (สหสาขาวิชา)

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)

are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

FACTORS RELATED TO EXTRAMARITAL SEX OF THAI MALE
IN NAKORNSAWAN PROVINCE

FLIGHT SERGEANT FIRST CLASS KITTIPOB CHONGSIRI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Human Sexuality
(Interdisciplinary Program)

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส
ของชายไทยในจังหวัดนครสวรรค์

โดย

พินิจอากาศเอก กิตติภพ จงศิริ

สาขาวิชา

เพศศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขมิกา ยามะรัต

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรพจน์ เปี่ยมสมบูรณ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ สุรศักดิ์ สุวานิชกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขมิกา ยามะรัต)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ มานพชัย ธรรมคันโธ)

กิตติภาพ จงศิริ : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทยใน
จังหวัดนครสวรรค์. (FACTOR RELATE TO EXTRAMARITAL SEX OF THAI MALE IN
NAKORNSAWAN PROVINCE) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผศ.ดร.เขมิกา ยามะรัต,
91 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และศึกษา
ปัจจัยต่างๆที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทยในจังหวัดนครสวรรค์
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ เพศชาย ในจังหวัดนครสวรรค์ ที่แต่งงานแล้ว อายุ 30-60 ปี
จำนวน 381 คน เก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามชนิดให้เขียนตอบเอง

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.7 ที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสและเคยมี
เพศสัมพันธ์นอกสมรสมากกว่า 2 คนขึ้นไป ร้อยละ 22.3 ในระยะ 1 ปีที่ผ่านมา มีพฤติกรรมการมี
เพศสัมพันธ์นอกสมรส 2 - 3 ครั้งต่อเดือน ร้อยละ 43.8 ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มี
ความสัมพันธ์กับ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่กินกันของคู่สมรส
ความเครียด การแสวงหาความตื่นเต้น ค่านิยมทางเพศ และความขัดแย้ง อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ ที่ระดับ $p < .01$ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับ อายุ ศาสนา รายได้
ต่อเดือน และความเหงา

สาขาวิชา _____ เพศศาสตร์ _____ ลายมือชื่อนิสิต _____
ปีการศึกษา _____ 2554 _____ ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก _____

5187254020 : MASTER OF SCIENCE IN HUMAN SEXUALITY

KEYWORDS : EXTRAMARITAL SEX / EXCITEMENT / LONELINESS / SEXUAL VALUE /
NAKORNSAWAN / MARRIED

KITTIPOB CHONGSIRI : FACTORS RELATED TO EXTRAMARITAL SEX AMONG
THAI MALES IN NAKORNSAWAN PROVINCE: PROGRAM. ADVISOR:
ASST.PROF, KHEMIKA YAMARAT. Ph.D., 91 pp.

The objectives of this research were to study the incidence of extra marital sexual behavior and factors related to the extramarital sex of Thai males in Nakornsawan province. The sample is 381 married males of ages between 30 and 60 years, which were collected by self-administered questionnaire.

The results are that 46.7 % of the sample had extramarital sex and of these 22.3 % had more than two extra marital sex experiences in the past year. The habit of having extra marital sex (i.e., two or three times per month), was reported by 43.8 % of these. This study shows significant associations (p -value < .01) between extramarital sex and marital status, level of education, occupation, duration of marriage, stress, the seeking of excitement, sexual value toward extramarital sex, and conflict among couples. The study results also show that age, religion, income, and loneliness were not associated (at a statistically significant level) with extramarital sex.

Field of Study : _____ Human Sexuality _____ Student's Signature _____

Academic Year : _____ 2011 _____ Advisor's Signature _____

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์สำหรับนิสิตจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน ข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย และท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชมิกา ยามะรัต ที่ได้สละเวลามาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ ตักเตือน และให้ข้อคิดเห็นหลายๆอย่างที่เป็นประโยชน์อันสำคัญอย่างยิ่ง ในการทำวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ข้าพเจ้า ขอกราบขอบพระคุณท่าน ศาสตราจารย์ นายแพทย์ สุรศักดิ์ สุวานิชสกุล ประธานสอบวิทยานิพนธ์และท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ มานพชัย ธรรมคันโธ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ช่วยกรุณาให้ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์ และทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ท่านอาจารย์อีกหลายท่าน ที่คอยชี้แนะ และขอขอบคุณ รุ่นพี่ร่วมคณะ และ จนท.สารบรรณ ทุกคน ที่คอยช่วยเหลือข้าพเจ้าอย่างดีมาโดยตลอด

และขอขอบคุณรุ่นพี่ เพื่อน และรุ่นน้องชาวฟ้าทุกๆท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการแจก และตอบแบบสอบถาม ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เป็นรูปร่าง และสำเร็จเป็นเล่มขึ้นมาจนเป็นฉบับสมบูรณ์ได้ด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามงานวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำสำคัญ.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดและทฤษฎี.....	7
เพศ.....	8
พฤติกรรมทางเพศ.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านร่างกาย.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านจิตใจ.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส.....	20
เพศสัมพันธ์นอกสมรส.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	29

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
วิธีดำเนินการวิจัย	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4 ผลการวิจัย.....	38
ข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	39
ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และเพศสัมพันธ์นอกสมรส.....	42
ข้อมูลเกี่ยวกับ ความเครียด ความเหงา การแสวงหาความตื่นเต้น ค่านิยมทาง เพศ ความขัดแย้ง.....	45
ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ นอกสมรส.....	57
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
ผลการวิจัย.....	68
อภิปรายผลการวิจัย.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	76
รายการอ้างอิง.....	78
ภาคผนวก.....	83
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	91

สารบรรณตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	38
2 จำนวนและร้อยละของประชากรที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส.....	41
3 จำนวนและร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา..	41
4 จำนวนและร้อยละของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส.....	42
5 จำนวนและร้อยละของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส... ครั้งแรก.....	42
6 จำนวนและร้อยละของการรับรู้ของคู่สมรสต่อพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอก.. สมรส.....	43
7 จำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ทำให้ท่านมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส.....	43
8 ร้อยละของความเห็นต่อข้อความวัดความเครียดของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ย.. ของความคิดเห็น.....	44
9 ระดับคะแนนความเครียดของกลุ่มตัวอย่าง.....	45
10 ร้อยละของความเห็นต่อข้อความวัดความเหงาของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ย.... ของความคิดเห็น.....	46
11 ระดับคะแนนการแสวงหาความเหงาของกลุ่มตัวอย่าง.....	48
12 ร้อยละของความเห็นต่อการแสวงหาความตื่นตัวของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ย ของความคิดเห็น.....	49
13 ระดับคะแนนการแสวงหาความตื่นตัวของกลุ่มตัวอย่าง.....	51
14 ร้อยละของความเห็นต่อข้อความทางเพศของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ยของ.... ความคิดเห็น.....	52
15 ระดับคะแนนความนิยมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง.....	53
16 ร้อยละของความเห็นต่อข้อความขัดแย้งของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ยของ..... ความคิดเห็น.....	54

ตารางที่	หน้า
17	ระดับคะแนนความขัดแย้งของกลุ่มตัวอย่าง..... 55
18	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และอายุ..... 56
19	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และศาสนา..... 56
20	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับการศึกษา..... 57
21	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และสถานภาพ..... 58
22	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และอาชีพ..... 59
23	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และรายได้..... 60
24	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระยะเวลาที่อยู่กินกับคู่.... 61
25	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับคะแนนเครียด..... 62
26	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับคะแนนเหงา..... 63
27	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับคะแนนความ ตื่นเต้น.....
28	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับคะแนนค่านิยม..... 65
29	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับคะแนนความ ขัดแย้ง.....

สารบรรณภาพ

ภาพที่		หน้า
1	สามเหลี่ยมความรักของ Sternberg องค์ประกอบทั้ง 3 ของความรัก และ ความรักชนิดต่างๆ ที่เป็นผลสะท้อนของการผสมผสานขององค์ประกอบ ทั้ง 3.....	23

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ครอบครัวเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสังคม ซึ่งสมาชิกทุกคนในครอบครัวมีความสำคัญที่จะช่วยให้สถาบันครอบครัวมีความมั่นคง ในขณะที่สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ถึงแม้ระยะเวลาและสังคมจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงจะมีมากมายเพิ่มขึ้น ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวก็ยังมีได้ถูกแก้ไขตามการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งไม่ว่าจะเป็นสังคมสมัยดั้งเดิมหรือสังคมยุคอุตสาหกรรมสมัยใหม่ก็ตาม ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากปัญหาความรุนแรงในครอบครัวส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่เป็นภรรยาและยังมีผลกระทบต่อบุตรหรือเด็ก เนื่องจากเป็นผู้ที่อ่อนแอกว่า (มูลนิธิเพื่อนหญิง, 2546)

หากมองย้อนไปในอดีต จะเห็นได้ว่า ปัญหาครอบครัวที่เกิดจากการทำร้ายของสามีนั้นเป็นปัญหาที่สะสมมาช้านาน และเป็นปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง ซึ่งจะเห็นได้จากประวัติศาสตร์ที่ระบุไว้ให้เห็นว่า บุคคลที่ปราศจากสิทธิต่าง ๆ นั้นคือเมีย ลูกและแม่ ซึ่งหมายถึงสิทธิต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับผู้ชายนั่นคือ สามี หรือพ่อ ที่สามารถกระทำต่อภรรยาและบุตรสาวได้ ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษ ทางเนื้อตัวร่างกาย การโบยตีที่ถือว่าเป็นการสั่งสอน การขายลูก ขายเมียไปเป็นทาสใช้แรงงาน หรือเพื่อชำระหนี้สิน และแม้แต่การขายในลักษณะการจัดการให้ออกเรือนแต่งงานไปกับผู้ใดก็ได้ (วิลาสินี พนานครทรัพย์, 2545)

แม้ว่ากฎหมายในอดีตจะถูกยกเลิกไปแล้ว แต่ความรุนแรงที่สามีกระทำต่อภรรยา ยังคงมีอยู่ และอาจเป็นเหตุผลหนึ่ง ทางวัฒนธรรมและประเพณี (วิลาสินี พนานครทรัพย์, 2545) ที่ทำให้การกระทำ ความรุนแรงต่อภรรยา กลายเป็นเรื่องปกติที่สามีจะใช้อำนาจทุบตีภรรยาเพื่อเป็นการลงโทษ หรือเพื่อปลดปล่อยระบายความเครียด ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าวัฒนธรรมและประเพณีของสังคมในอดีตที่เคยปฏิบัติกันมา แม้เวลาจะผ่านไปช้านานแล้ว การปฏิบัติต่อคนในครอบครัว ซึ่งเรียกว่า ภรรยาและลูกนั้น ยังคงฝังอยู่ในความความคิด และความเชื่อของคนในปัจจุบัน ที่มองว่าเพศชายเป็นเพศที่แข็งแกร่ง มีอำนาจ มีพลังกำลัง มีเหตุผลเหนือเพศหญิงซึ่งเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า

ผู้ชายจึงเหมาะสมที่จะเป็นผู้นำ หัวหน้าครอบครัว นอกจากนี้ในปัจจุบันยังมีความเชื่อว่า ความก้าวร้าวรุนแรงของผู้ชายเป็นเรื่องปกติ ซึ่งแสดงถึงความเป็นชายชาติวีร รวมถึงความเชื่อที่ว่าสามีคือเจ้าชีวิตของภรรยา สามีสามารถทำอะไรกับภรรยาก็ได้ หรือแม้แต่การทุบตีลงโทษ หรือแม้แต่ ความเชื่อที่ว่า ผู้ชายมีเมียแล้วจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นก็ได้เป็นเรื่องปกติ แต่ถ้าผู้หญิงที่มีสามีแล้วไปมีความสัมพันธ์กับชายอื่นถือว่าคบชู้ชู้ชาย เป็นหญิงไม่ดี ไม่ควรมีใครมาสมาคมด้วย (วิลาลินี พนานครทรัพย์, 2545) ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ความคิดและความเชื่อของคนในอดีตได้ถูกถ่ายทอดมาพร้อมกับวัฒนธรรมและประเพณีจากอดีตจนถึงปัจจุบันนั้น เป็นเหตุผลให้ชายไทยกล้าที่จะทำรุนแรงกับภรรยาตนทั้งทางร่างกายและจิตใจ หรือแม้แต่ ความกล้าที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาตน นำไปสู่ปัญหา และผลกระทบต่าง ๆ ตามมาอย่างมากมาย ดังเช่นปรากฏในข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ หรือ โทรทัศน์ ให้เห็นเป็นที่เศร้าสลดอยู่เสมอ ที่ปรากฏคดีฆาตกรรมระหว่างคู่ครอง ซึ่งมีสาเหตุมาจากการทะเลาะวิวาทเพราะความหึงหวงทางเพศ กลัวสูญเสียความรัก และความเป็นเจ้าของไป ประกอบกับการที่ภรรยามีอาการหวาดระแวงว่าคู่ครองไปมีชู้กับคนอื่น (วิรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล และคณะ, 2546) หรือแม้แต่สภาพครอบครัวที่แตกหักและมีการอย่างร้างที่สูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยคนไทยหย่าร้างชั่วโมงละ 10 คู่ หรือประมาณ 1 ใน 4 ของการแต่งงาน แต่ในรอบ 2 ปี มีครอบครัววอดวอน (ครอบครัวที่อยู่พร้อมทั้งพ่อแม่และลูก) เพียงร้อยละ 12 หรือประมาณ 2,000,000 ครอบครัว (กระทรวงสาธารณสุข, 2552) และเมื่อพิจารณาสถิติย้อนหลังในรอบ 10 ปี พบว่า การจดทะเบียนสมรสของคนไทยลดลงอย่างต่อเนื่องจาก 500,000 คู่ ในปี 2548 เหลือ 400,000 คู่ ในปี 2549 และ 300,000 คู่ในปี 2550 ในทางตรงกันข้าม กลับพบว่า ข้อมูลการจดทะเบียนหย่าเพิ่มขึ้นจากหลักหมื่นไล่ขึ้นเรื่อยมา จนอยู่ที่ราว 100,000 คู่ ในปี 2550 (กระทรวงสาธารณสุข, 2552) นอกจากนี้ยังพบว่าสาเหตุของการหย่าร้างส่วนหนึ่งมาจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ดังการรายงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่พบว่า มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ด้วยการทำร้ายร่างกายและจิตใจ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2553) ทั่วประเทศมีถึง 16,179 คน ซึ่งในจำนวนที่ใช้ความรุนแรงนี้พบว่า ส่วนหนึ่งมีสาเหตุของการใช้ความรุนแรงมาจากการที่สามีมีภรรยาบ่อย

นอกจากนี้ ผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาตนยังนำไปสู่การแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์ (วีระพล จันทรดียิ่ง, 2538) ซึ่งหากพิจารณาแนวโน้มที่พบว่ามีปรากฏการณ์ของโรคเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากข้อมูลการรายงานจำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ (AIDS Cases) ซึ่งเป็นยอดสะสม ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527- 31 ธ.ค.2551 จากสถานพยาบาลทั่วประเทศ ซึ่งรายงานจำนวนผู้ป่วยเอดส์ทั้งหมดทั่วประเทศถึง 342, 416 ราย

(อุบลรัตน์ ธนรุจิวงศ์ และคณะ. 2552) โดยในจำนวนนี้ที่ยังคงมีชีวิตจำนวน 249,672 ราย และเสียชีวิตจำนวน 92,744 ราย ซึ่งข้อมูลนี้เป็นเพียงจำนวนผู้ป่วยที่มาตรวจและรักษาเท่านั้น ทั้งนี้คาดว่าจะมีผู้ป่วยและเสียชีวิตอีกมากที่ยังไม่มีการรายงาน ดังนั้นจึงคาดว่าตัวเลขดังกล่าวนี้น้อยกว่าความเป็นจริงมาก (อุบลรัตน์ ธนรุจิวงศ์, 2552) นอกจากนี้ผลการเฝ้าระวังอัตราการติดเชื้อรายใหม่ในกลุ่มประชากรทั่วไป ยังพบว่าที่มาหลักของการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์นั้น จากสาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ เป็นอันดับหนึ่ง ดังเช่น การรายงานของสำนักอนามัย (2552) พบว่าปัจจัยเสี่ยงของการติดเชื้อเอดส์ที่พบมากที่สุดใผู้ป่วยเอดส์ คือการติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 79.30 (อุบลรัตน์ ธนรุจิวงศ์, 2552) ผลกระทบจากการระบาดของโรคดังกล่าว ส่วนหนึ่งมาจากการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ทั้งนี้พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสยังพบว่ามีการกั้นอย่างแพร่หลาย และพบมากในกลุ่มชายที่สมรสแล้ว ดังจะเห็นได้จากการศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายที่แต่งงานแล้ว กว่า 50 % ในช่วงเวลาของชีวิตสมรส เคยมีประสบการณ์ด้านเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่น (Kinsey, A.C. et al.: 1948) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเอ็ดมุนด์ คชการ (2545) ที่ศึกษาชายกลุ่มอายุต่าง ๆ ที่ใช้บริการสถานเริงรมณ์ พบว่ามีสถานภาพสมรสเป็นอันดับ 1 คือร้อยละ 53.1 และการศึกษาของเขมิกา ยามะรัต (2542) ที่พบว่าผู้ใช้บริการทางเพศกับหญิงบริการส่วนใหญ่มีอายุ 40-49 ปี รองลงมาคือผู้ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี นับว่าพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ไม่ว่าจะไปกับหญิงบริการ หรือหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตนนั้น เป็นการนอกใจภรรยา ซึ่งจะนำไปสู่ความแตกร้างในครอบครัว รวมทั้งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์ (วีระพล จันทศิริยิ่ง, 2538)

ดังนั้นผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสนอกจากจะมีผลต่อปัญหาความมั่นคงของสถาบันครอบครัวแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ที่ยากจะแก้ไข หากต้นเหตุที่เกิดมาเพราะความสุขชั่วคราวชั่วคราวจากการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของผู้คนยังคงดำเนินต่อไปในสังคมปัจจุบัน ผู้วิจัยในฐานะที่เรียนหลักสูตรเพศศาสตร์ และทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐ ในจังหวัดนครสวรรค์ สนใจที่จะทำการศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายที่ทำงานห่างจากครอบครัว เพื่อจะช่วยให้เข้าใจปัญหาครอบครัว รวมถึงเข้าใจพฤติกรรมทางเพศที่นำไปสู่ความเสี่ยงที่จะเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์นั้น ก่อให้เกิดองค์ความรู้ และได้รับความจริง เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เพื่อหาทางปรับปรุงและป้องกันปัญหาดังกล่าว นำไปสู่ชีวิตครอบครัวเป็นสุขในองค์กรของรัฐในจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นบุคลากรส่วนหนึ่งที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

คำถามของการวิจัย

1. ความชุกเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทย ในจังหวัดนครสวรรค์ เป็นอย่างไร
2. มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทย ในจังหวัดนครสวรรค์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทยในจังหวัดนครสวรรค์

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีสาระเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ชายไทยในจังหวัดนครสวรรค์ อายุ 30-60 ปี ที่สมรสแล้ว จำนวน 414 คน
3. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จะต้องเป็น Heterosexual (ความหมาย คือ คนที่มีความต้องการทางเพศกับเพศตรงข้าม)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behavior) หมายถึง พฤติกรรมทุกอย่างที่มนุษย์แสดงออกมาเพื่อระบายอารมณ์ และความรู้สึกทางเพศมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความชอบและรสนิยมของแต่ละบุคคล พฤติกรรมทางเพศแสดงออกได้ทั้งภาษาท่าทางและภาษาพูด พฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกมีทั้งเหมาะสมและไม่เหมาะสม ถูกต้องตามศีลธรรมและจริยธรรมของสังคมนั้น ๆ รวมถึง การถูกสุขลักษณะและไม่ถูกสุขลักษณะ ซึ่งในงานวิจัยนี้พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การปฏิบัติทุกอย่างที่มนุษย์ได้พบและปลดปล่อยเรื่องทางเพศ มีหลากหลายแบบแตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับความชอบของแต่ละบุคคล

เพศสัมพันธ์นอกสมรส (Extra marital sex) หมายถึง การมีกิจกรรมทางเพศกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตนเอง ซึ่งขอบข่ายของเพศสัมพันธ์นอกสมรสในงานวิจัยนี้ หมายถึง การกอด การจูบ สัมผัส การกระตุ่นอวัยวะเพศ และเพศสัมพันธ์ทุกรูปแบบ

ความต้องการทางเพศ (Sexual desire) หมายถึง อารมณ์ และความรู้สึกที่อยากมีเพศสัมพันธ์ กับเพศตรงข้าม ซึ่งในงานวิจัยนี้ หมายถึง การมีอารมณ์ และความรู้สึกที่อยากร่วมเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตนเอง

การตอบสนองทางเพศ (Sexual Response) หมายถึง การที่ร่างกายของคนจะมีการตอบสนองต่อการสัมผัสทั้ง 6 ด้านได้ตลอดเวลา คือ กายสัมผัส ตาสัมผัส เสียง กลิ่น รส และการจินตนาการ ซึ่งในงานวิจัยนี้ หมายถึง การมีความรู้สึกต่อการกระตุ้นและเร้าอารมณ์ทางเพศของร่างกายต่อการสัมผัสทั้ง 6 ด้าน ในเวลาที่มอง หรือได้อยู่ใกล้ๆกับเพศตรงข้าม

คู่สมรส หมายถึง ชาย และ หญิงที่ได้อยู่กินฉันท์สามีภรรยาซึ่งอาจผ่านพิธีสมรสทางศาสนาหรือพิธีทางสังคม ทั้งที่จดทะเบียนสมรสและไม่จดทะเบียนสมรสอย่างน้อย 3 เดือน เช่น การทำพิธีผูกข้อมือ เป็นต้น

ความเครียด หมายถึง สภาวะจิตใจที่ขาดความอดทน อटकั้น และเต็มไปด้วยความคิดที่ไร้ประโยชน์ อันเนื่องมาจากความกดดันจากภาระหน้าที่การงาน การเงิน ความสัมพันธ์ที่ขัดแย้ง รวมทั้งความไม่ถูกต้อง ความก้าวร้าวรุนแรง และสภาพแวดล้อมที่เป็นพิษ

ความเหงา ในพจนานุกรม เหงาแปลว่า เปลี่ยวใจ,เปล่าเปลี่ยว มักมาในยามที่เราท้อแท้ในยามที่เราารู้สึกไม่มีใคร ซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ต้องอยู่คนเดียวเพราะมาทำงานห่างไกลจากภรรยา

เพื่อน หมายถึง บุคคลที่รู้จักมักคุ้น ซึ่งในงานวิจัยนี้ หมายถึง เพื่อนชายที่ทำงานรู้จัก สนิทคุ้นเคย และเคยไปมาหาสู่กัน

ค่านิยม หมายถึง การยอมรับนับถือ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนมีอยู่ต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุ ความคิด อุดมคติ รวมทั้งการกระทำในด้านเศรษฐกิจ สังคม จริยธรรม และ สุขนทรียภาพ ซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึง การยอมรับ ให้ความเชื่อถือ และปฏิบัติตามบุคคลอื่นในสังคมในเรื่อง การมีความสัมพันธ์ทางเพศตลอดจนพฤติกรรมต่างๆทางเพศ กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตนเอง

ความขัดแย้ง หมายถึง การที่คนสองคนมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน หรือไม่ลงรอยกัน ขาดความเข้าใจกัน จึงอาจนำไปสู่การทะเลาะวิวาทได้ ซึ่งในงานวิจัยนี้ หมายถึง การไม่เข้าใจกันและมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันของคู่สมรส

ความตื่นเต้นแปลกใหม่ หมายถึง การอยากลองสิ่งใหม่ๆทำให้รู้สึกคึกคัก กระปรี้กระเป่า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกัน ระวัง และให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทยในจังหวัดนครสวรรค์ และนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการร่วมกันวางแผนแก้ไขปัญหาทางเพศของชายไทย ในโอกาสต่อไป
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของชายไทยในจังหวัดนครสวรรค์ และเป็นแนวทางในการศึกษาขยายผลในชายไทย ที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

การศึกษานี้มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทยใน จังหวัด นครสวรรค์ ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำรายละเอียดเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสมาใช้ประกอบการ ศึกษาวิจัย มีดังนี้

1. เพศ (Sex)
2. พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behavior)
3. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านร่างกาย
  - การเร้าอารมณ์ทางเพศ (Sexual arousal)
  - การตอบสนองทางเพศ (Sexual Response)
  - ความต้องการทางเพศ (Sexual Desire)
  - ภาวะความบกพร่องทางเพศ (Sexual Dysfunction)
  - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านร่างกาย
4. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านจิตใจ
  - ทฤษฎีบุคลิกภาพ
  - งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านจิตใจ
5. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม
  - การขัดเกลาทางสังคม
  - ค่านิยม (Value)
  - งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม
6. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส
  - ทฤษฎีความรัก (Love)
  - งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสัมพันธภาพ
7. เพศสัมพันธ์นอกสมรส (Extra marital sex)
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เพศ (Sex)

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525) ได้ให้ความหมาย เพศ (Sex) คือ รูปที่แสดงให้รู้ว่าเป็นหญิงหรือชาย ซึ่งถ้าพิจารณาอย่างผิวเผินจะคิดว่ารูปที่ให้รู้ว่าเป็นหญิงหรือชายนั้น คือ อวัยวะเพศ แต่อันที่จริงแล้วคำว่ารูปในที่นี้หมายถึง รูปร่าง กิริยาท่าทาง อารมณ์ พฤติกรรม และบุคลิกภาพ ที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละเพศนั่นเอง

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมาย เพศ (Sex) ไว้ว่า “รูปที่แสดงให้เห็นว่าหญิงหรือชาย” ซึ่งในที่นี้อาจตีความกันเพียงว่า “เพศ” คือ ลักษณะที่บอกให้ใครๆรู้ว่าบุคคลนั้นๆ เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายในลักษณะรูปธรรมเท่านั้น

ภัสสร ลิมานนท์ (2544) ได้ให้ความหมาย เพศ (Sex) หมายถึง เพศที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและเป็นข้อกำหนดทางสภาวะชีววิทยา ซึ่งเปลี่ยนแปลงไม่ได้ กำหนดให้บุคคลเกิดมามีเพศเป็นหญิงหรือชาย ได้แก่ ความแตกต่างทางอวัยวะเพศทั้งภายในและภายนอก ความแตกต่างทางฮอร์โมนเพศหญิง และฮอร์โมนเพศชาย ความแตกต่างทางโครโมโซมเพศ และมีบทบาททางเพศ (Sex role) ที่แตกต่างกัน เช่น ในการให้กำเนิด ผู้หญิงเท่านั้นที่สามารถตั้งครรภ์และคลอดบุตรได้ ในขณะที่ผู้ชายจะสามารถผลิตอสุจิได้

นิกร ดุสิตสิน และไพลิน ศรีสุขโข (2548) ได้ให้ความหมาย เพศ (Sex) หมายถึง เพศที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและเป็นข้อกำหนดทางชีววิทยา ซึ่งเปลี่ยนแปลงไม่ได้ โดยกำหนดจากโครโมโซม XX และ XY

เพศวิถี (Sexuality)

อมรา พงศาพิชญ์ (2548) ให้ความหมายว่า เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง ลักษณะที่เป็นนามธรรมครอบคลุมเกี่ยวกับ เพศ ความคิด ความเชื่อ อารมณ์ ความรู้สึก รวมทั้งความสัมพันธ์ทางเพศ

จิตติมา ภาณุเดชะ (2550) ให้ความหมายของ เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง ค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิธีคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนา และการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ ซึ่งไม่ใช่พฤติกรรมตามธรรมชาติ

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2551) ให้ความหมาย เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง แนวประเพณีปฏิบัติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกามารมณ์ รวมไปถึงแรงปรารถนาจากส่วนลึก การแสดงออก และความคาดหวังของบุคคลนั้นๆ ในสังคมส่วนใหญ่ เพศวิถีมีลักษณะเป็นเรื่องต้องห้าม (Taboo) ในแง่ที่ถือว่าเป็นเรื่องน่าอับอาย มีเพียงแสดงออกหรือกล่าวถึงอย่างประเจิด

ประจักษ์ หากแต่ควรเก็บงำไว้ในพื้นที่ส่วนตัว ในบางวัฒนธรรมนั้น ความเป็นเรื่องต้องห้ามของเพศวิถีถูกตอกย้ำจนถึงขั้นเป็นเรื่องน่าละอาย การที่สังคมส่วนใหญ่ทำให้เพศวิถีเป็นเรื่องต้องห้ามนั้น ก็เนื่องจากรับรู้เป็นอย่างดีถึงพลังอำนาจอันลึกซึ้งของมัน เพศวิถีมักถูกนำไปเกี่ยวโยงกับโมหะจริต (Passion) ในแง่ที่สิ่งนี้อยู่นอกเหนือการควบคุมด้วยสติสัมปชัญญะหรือเหตุผล หากพิจารณาเพศวิถีในแง่ความแตกต่างระหว่างหญิงชาย ก็ปรากฏให้เห็นชัดเจนว่า กามารมณ์มักมีลักษณะเป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ วัฒนธรรมแบบวิกตอเรียน (Victorian) และที่เลียนแบบวิกตอเรียน ซึ่งใช้กรอบของความเป็น "กุลสตรี" และ "ความรักนวลสงวนตัว" เข้าควบคุมผู้หญิงอย่างเป็นระบบ เพื่อเตรียมให้ผู้หญิงเป็น "เมีย" และ "แม่" ที่ดี ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2551) ได้กล่าวถึงเพศวิถี (Sexuality) ในความหมายดังต่อไปนี้

1. เพศวิถี (Sexuality) คือ การโยงใยความเชื่อและความหมายเรื่องเพศ ซึ่งความเชื่อและความหมายเรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถขัดแย้งหรือสอดคล้องกันก็ได้ มนุษย์จะปฏิบัติตามความคิดทางเพศวิถี (Sexuality) ที่ได้รับมา เพศวิถี (Sexuality) มีองค์ประกอบ ๓ ส่วนหลัก คือ ความปรารถนา วิถีปฏิบัติ และอัตลักษณ์เรื่องเพศ การพูดถึงเพศวิถีกระแสหลักในสังคมไทยเป็นสิ่งที่มีความคล้ายคลึงกับเพศภาวะ (Gender) คือ เป็นสิ่งที่แบ่งออกเป็น 2 เพศ และถูกกำหนดโดยเพศภาวะ (Gender) เช่นกัน เพศภาวะเป็นตัวจำกัดว่ามนุษย์ควรจะรักชอบใครและอย่างไร? ภาษาที่พูดถึง เพศวิถี (Sexuality) จึงออกมาในรูปแบบ Homosexuality Heterosexuality และ Bisexuality มนุษย์เป็นได้เพียงหญิงหรือชาย เพศภาวะ (Gender) หรือ เพศวิถี (Sexuality) จึงถูกกำกับกันไปมา

2. เพศวิถี (Sexuality) เป็นเรื่องของการนำเสนอร่างกาย มนุษย์ไม่ได้ออกมาปรากฏกายทางสังคมตั้งแต่เกิด แต่มนุษย์มีการปรุงแต่งร่างกายตามกรอบคิดทาง เพศวิถี (Sexuality) ที่ว่าผู้หญิงควรมีการกำหนด มีรูปร่าง ผิวกายอย่างไร เวลามาเสนอร่างกาย ประเด็น คือ เราต้องการให้คนอื่นเห็นเราอย่างไร เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย คนที่เคร่งครัดกับการเป็นผู้ชายจึงไม่ยอมใส่เสื้อสีชมพู เป็นต้น การแสดงร่างกายส่งผลให้เกิดอัตลักษณ์ทางเพศผ่านการนำเสนอร่างกาย

3. เพศวิถี (Sexuality) เป็นเรื่องของการกระทำ กริยา มารยาท การพูดจาทำที่ของคน เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังทางสังคมและอัตลักษณ์ทางเพศ ขึ้นอยู่กับแต่ละคนเห็นตัวเองเป็นอย่างไร

4. เพศวิถี (Sexuality) เป็นเรื่องของการตั้งคูดทางเพศ เพศวิถี (Sexuality) เป็นสิ่งที่กำหนดว่าลักษณะแบบนี้มีคุณค่า หรือเป็นความสวยความงาม ในแท้ที่จริงแล้วการตั้งคูดทางเพศ ขึ้นอยู่กับคุณค่าที่สังคมให้กับลักษณะบางชนิดมิได้เป็นไปโดยอิสระ หากแต่ขึ้นอยู่กับเบื้องหลัง

ทางสังคม อาทิ ชนชั้นและอาชีพ คุณค่าทางเพศเป็นสิ่งที่มีการนำเสนอในหลากหลายแง่มุมของสังคม ซึ่งอาจมีจำนวนของการยอมรับและไม่ยอมรับต่างกัน

5. เพศวิถี (Sexuality) เป็นเรื่องของชุดกติกา ว่าด้วยความสัมพันธ์ มีตั้งแต่ความสัมพันธ์ควรเริ่มต้น ดำเนินไป จนถึงความสัมพันธ์ควรจบอย่างไร ในบางสังคมการเริ่มต้นเป็นสิ่งที่เกิดจากการกำหนดจากครอบครัว แต่ปัจจุบันเป็นเรื่องของความพึงพอใจทางเพศ

6. เพศวิถี (Sexuality) เป็นเรื่องของการนิยามว่าอะไรคือเรื่องของเพศ ความปกติและผิดปกติของเพศเป็นอย่างไร

7. พิมพัลย์ บุญมงคล (2553) ได้ให้ความหมายของ เพศวิถี (Sexuality) ว่าเป็นรูปแบบที่หลากหลาย มีองค์ประกอบรวมไปถึงการให้ความหมายเรื่องเพศในปัจเจกบุคคล ความเชื่อ ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ความรู้สึก ความปรารถนาทางเพศ ความสุขทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ และเพศภาวะ รสนิยมทางเพศ คู่ความสัมพันธ์ทางเพศ ความสัมพันธ์ทางเพศในแต่ละคน ตลอดจนพฤติกรรมทางเพศ เพศวิถีถูกกำหนดโดยบทบาทเพศ ปัจจัยทางชีววิทยาและความสัมพันธ์เชิงอำนาจ บริบททางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์

เพศสถานะ (gender)

อมรา พงศาพิชญ์ (2548) ได้ให้ความหมายของคำว่า เพศสถานะ (gender) หมายถึงการมองเพศของบุคคลจากสถานภาพทางสังคมว่าเป็นหญิงหรือชาย ตามที่สังคมกำหนด ซึ่งรวมถึงลักษณะทางชีวภาพหรือบทบาทที่บุคคลนั้นแสดง หรือบทบาทที่สังคมกำหนดว่าผู้นั้นเป็นหญิงหรือชาย

ภัตสร ลิมานนท์ (2544) กล่าวว่า เพศสถานะ (gender) หมายถึง เพศที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขทางสังคมหรือวัฒนธรรมให้แสดงบทบาทหญิงหรือบทบาทชาย (gender role) ซึ่งบทบาทหญิงชายนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาวะการณ์และเงื่อนไขทางสังคมที่เปลี่ยนไป ซึ่งแตกต่างกันในแต่ละสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งหญิงชายจะถูกอบรมสั่งสอนให้มีบทบาท และพฤติกรรมตามคาดหวังทางสังคมที่แตกต่างกัน

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2551) ได้ให้ความหมาย Gender (เพศภาวะ) คือ ความเป็นชายและหญิงที่แตกต่างตามการกำหนดสังคมและวัฒนธรรม คุณค่า การปฏิบัติที่ควรเป็นหญิงหรือชายเป็นสิ่งที่กำหนดสร้างทางสังคม พวกนักคิดสตรีนิยมในช่วงศตวรรษที่ 18-19 เวลากล่าวถึงสถานะของผู้หญิงพวกเขาพบกับความยากลำบาก เพราะหากพูดถึงความเป็นชายความเป็นหญิงเป็นสิ่งที่มีความยุ่งยาก เพราะต้องวิ่งเข้าชนกับการมองเรื่อง เพศ (Sex) ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ ซึ่ง

ทำให้ เพศ (Sex) กลายเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ พวกนักคิดสตรีนิยมจึงแยกเพศ (Sex) กับ เพศภาวะ (Gender) เพื่อให้เห็นว่า เพศ (Sex) อาจเปลี่ยนแปลงไม่ได้ แต่ เพศภาวะ (Gender) เปลี่ยนได้ เพราะเป็นสิ่งที่ถูกสร้างและให้คุณค่าทางสังคม Gender จึงเป็น การประกอบสร้างทางสังคม (Social Construct)

2. พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behavior)

นิกร ดุสิตสิน (2547) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behavior) หมายถึง พฤติกรรมทุกอย่างที่มนุษย์แสดงออกมาเพื่อระบายอารมณ์ และ ความรู้สึกทางเพศมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความชอบและรสนิยมของแต่ละบุคคล พฤติกรรมทางเพศแสดงออกได้ทั้ง ภาษาท่าทางและภาษาพูด พฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกมีทั้งเหมาะสมและไม่เหมาะสม ถูกต้องตามศีลธรรมและจริยธรรมของสังคมนั้น ๆ รวมถึง การถูกสุขลักษณะและไม่ถูกสุขลักษณะ

สมภาพ เรืองตระกูล (2546) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behavior) หมายถึง การกระทำ หรือ การปฏิบัติตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เพื่อระบายความรู้สึกทางเพศ ตามรสนิยมทางเพศของตนเอง ซึ่งรวมถึงการพูดและการแสดงออกภายนอกที่มองเห็นได้ด้วยตาเปล่า และทั้งที่แอบกระทำในที่ลับตา ซึ่งรวมถึงกิจกรรมทางเพศทุกชนิด

รัชนี นพเกตุ (2542) ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การร่วมประเวณีเพื่อการสืบพันธุ์ ซึ่งรวมถึง การกระตุ้นอวัยวะเพศ การใช้ปากในการร่วมเพศ การร่วมเพศกับเพศเดียวกัน

การมีความรู้สึกทางเพศเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติของคนและสัตว์จะเกิดขึ้นบ่อยแค่ไหน หรือมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล บางคนสามารถควบคุมได้มากบ้าง น้อยบ้าง ความรู้สึกทางเพศจะนำไปสู่ความต้องการทางเพศ ซึ่งก็อาจมากหรือน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละคน แล้วแต่วัย ระดับการศึกษา วัฒนธรรม การมีสติ และการฝึกอบรม เช่นนักบวช อาจรู้จักควบคุมได้ดีกว่าฆราวาส ความต้องการทางเพศจะนำไปสู่การแสดงออก หรือการตอบสนองทางเพศ ซึ่งมีหลายรูปแบบแล้วแต่สถานการณ์ สภาพแวดล้อม ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ความมีสติสัมปชัญญะ ซึ่งรูปแบบของพฤติกรรมทางเพศมีพื้นฐานจาก 2 องค์ ประกอบ (Reiss et al, 1970) อันได้แก่

1. มีศูนย์กลางที่ร่างกาย (Body-Centered) คือการมีพฤติกรรมทางเพศที่จะเน้นแ่งมุมด้านร่างกายของการกระทำ โดยไม่คำนึงถึงบุคคลที่เขาไม่มีการกระทำทางเพศด้วย เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่มีอารมณ์ความผูกพันเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง

2. มีศูนย์กลางที่ตัวบุคคล (Person-Centered) คือ การมีพฤติกรรมทางเพศที่เน้นตัวบุคคลเป็นพิเศษที่ได้ไปมีการกระทำด้วย ซึ่งชัดเจนว่าการมีเพศสัมพันธ์แบบมีศูนย์กลางที่ตัวบุคคลนั้นไม่ได้มองข้ามแง่มุมด้านร่างกายของการกระทำ ซึ่งที่แท้จริงแล้วเวลาที่มีความสัมพันธ์แบบมีความรักต่อกัน และมีการกระทำต่อกัน การกระทำนั้นอาจจะแสดงออกเพื่อเหตุผลด้านร่างกายอย่างแท้จริง แต่จุดที่สำคัญก็คือ เป็นการกระทำที่มีศูนย์กลางเป็นตัวบุคคล กล่าวคือบุคคลรู้ว่าการกระทำนี้จะเกิดขึ้นในบริบทของความสัมพันธ์แบบมีความรักต่อกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาทุกด้าน เป็นเพศสัมพันธ์ที่มีอารมณ์ความผูกพันเข้ามาเกี่ยวข้อง

3. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านร่างกาย

การเร้าอารมณ์ทางเพศ (Sexual arousal)

การเร้าอารมณ์ทางเพศระหว่างชายและหญิงมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ชายเปรียบเสมือนเตาแก๊ส เปิดปุ๊บติดปั๊บ คือแค่เห็นผู้หญิงใส่กระโปรงสั้น กางเกงเอวต่ำ (Super Low) สายเดี่ยว หรือได้รับการสัมผัสก็อาจมีอารมณ์เพศขึ้นมาได้ ในขณะที่ผู้หญิงเปรียบเสมือนเตาถ่านที่ต้องใช้ฟืนใช้ถ่านอย่างดี มีลมกำลังพอเหมาะไฟจึงจะติด คือ ต้องมีความรัก ความอบอุ่น รู้สึกมั่นคง จึงจะสามารถมีอารมณ์เพศขึ้นมา (นิกร ดุสิตสิน, 2547)

การตอบสนองทางเพศ (Sexual Response)

โดยทั่วไปร่างกายของคนจะมีการตอบสนองต่อการสัมผัสทั้ง 6 ด้านได้ตลอดเวลา คือ กายสัมผัส ตาสัมผัส เสียง กลิ่น รส และการจินตนาการ ซึ่งการตอบสนองทางเพศก็ถือได้ว่าเป็นการกระตุ้นและเร้าอารมณ์ทางเพศที่มาจากสัมผัสทั้ง 6 นี้ (นิกร ดุสิตสิน, 2544) กายสัมผัสอาจทำให้เกิดการกระตุ้น และเร้าอารมณ์ทางเพศได้อย่างมาก ส่วนของร่างกายที่ไวต่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้ดีกว่าส่วนอื่น ๆ เรียกว่าจุดกระตุ้น (erogenous zone) เช่นที่เม็ดละมุด หรือส่วนปลายขององคชาติ ในความเป็นจริงแล้วทั่วทั้งร่างกายของคนเราจะสามารถกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศได้ทั้งนั้น เช่น ที่แขน ขา แผ่นหลัง บริเวณลำคอ ห้วนม แก้มก้น บริเวณใบหู นิ้วมือ นิ้วเท้า ฝ่ามือ ฝ่าเท้า เป็นต้น ความรู้สึกอาจเกิดขึ้นได้มากน้อย ณ ที่ใดที่หนึ่งนั้นย่อมขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลด้วย จุดที่ไวต่อความรู้สึกทางเพศในคน ๆ หนึ่งอาจจะจุดหัวเราะของอีกคนหนึ่งก็ได้

การกระตุ้นทางสายตา น้ำเสียง กลิ่น รส และจินตนาการนั้นอาจขึ้นอยู่กับความเชื่อ ความนิยมของสังคม และวัฒนธรรม อันได้แก่ ลักษณะบางอย่าง เช่น บุคลิกภาพและพฤติกรรม

ต่าง ๆ อันเป็นที่ยอมรับในสังคมนั้น ๆ ว่าน่ารัก น่าเอ็นดู เช่น การไว้ผมยาว ผมสั้น นิยมการมี สะโพกหรือเต้านมใหญ่ ชอบผู้หญิงช้ำอาย หรือผู้หญิงที่เข้มแข็งเหมือนผู้ชาย ตลอดจนแฟชั่นต่าง ๆ ของแต่ละสังคม แฟชั่นที่กระตุ้นและเร้าอารมณ์ทางเพศในยุคสมัยหนึ่ง อาจเป็นของเซ็กซี่ ครึก (โบราณ และล้ำสมัย) ในยุคสมัยอื่น สังคมอื่นก็ได้ คนเราแต่ละคนอาจจะเรียนรู้ และสั่งสม ประสบการณ์ที่มีผลต่อการตอบสนองของความรู้สึกต่าง ๆ ทางเพศโดยรู้ตัว และไม่รู้ตัวตลอดเวลา ตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ และแสดงออกเมื่อมีปฏิริยาการกระตุ้นทางอารมณ์เพศเกิดขึ้น

การกระตุ้นทางจินตนาการอาจเป็นไปได้อย่างพิสดารที่สุด โดยสามารถรวมอารมณ์ที่เกิด จากรูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส เข้าด้วยกันทั้ง ๆ ที่ไม่มีตัวตนจริง ๆ คนบางคนสามารถมีการ เร้าอารมณ์ทางเพศด้วยจินตนาการ จนถึงจุดสุดยอดได้ โดยไม่มีผู้อื่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเลย จินตนาการอาจช่วยเสริมปฏิริยาการตอบสนองต่อการเร้าอารมณ์ทางเพศ จากรูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส ให้สูงขึ้นได้มากกว่าที่เกิดเองโดยอัตโนมัติ

โดยสามารถสรุปการตอบสนองทางเพศเมื่อมีการเร้าอารมณ์ทางเพศอย่างต่อเนื่อง ทั้ง ชายและหญิงจะมีการตอบสนองต่อการกระตุ้น 5 ขั้นตอนด้วยกัน (Masters & Johnson, Kaplan อ้างใน นิกร ดุสิตสิน, 2544) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความอยาก (Desire Phase) ระยะเวลาที่ชายและหญิง จะถูกดึงดูดเข้าหากันด้วยสิ่ง กระตุ้นต่าง ๆ เช่น การได้เห็นและสบตากัน ได้ยินเสียง ได้กลิ่นน้ำหอมที่ใช้ สิ่งเหล่านี้อาจเกิดโดย รู้ตัวและไม่รู้ตัว ในระยะที่ร่างกายอาจจะยังไม่มีปฏิกิริยาตอบสนอง มีแต่ความต้องการที่จะเข้า หาใกล้ชิดซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 2 ความตื่นตัวทางเพศ (Excitement Phase)

ระยะนี้เป็นระยะที่อวัยวะของร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงการตอบสนองต่อความรู้สึกอยาก หรือความต้องการทางเพศ ต้องการที่จะมีความสนิทสนมทางกายภาพ อันอาจจะนำไปสู่การมี เพศสัมพันธ์ต่อไป

ซึ่งในระยะนี้เพศชายจะมีการตอบสนอง ทางร่างกายคือ องคชาติแข็งตัว ถุงหุ้มอัณฑะ หดตัวหนา ยกสูงอัณฑะขึ้นไปแนบชิดกับฝีเย็บ หัวนมตั้งขึ้น ส่วนเพศหญิง เม็ดละมุดแข็งตัว (ไม่ ทุกคน) แคมใหญ่จะแบนราบลงและแยกออกจากกัน (ในคนที่ไม่เคยคลอดลูก) หรือ แคมใหญ่จะอูมขึ้นและแยกออก (ในคนที่เคยคลอดลูกแล้ว) และแคมเล็กจะมีเลือดคั่งทำให้มีขนาด ใหญ่ขึ้น ผิวช่องคลอดจะมีสีคล้ำขึ้นจากการคั่งของเลือด และมีน้ำหล่อลื่นหลั่งออกมาจากผิวช่อง คลอด มดลูกยกตัวสูงขึ้น หัวนมแข็งตัว และตั้งขึ้น เต้านมขยายโตและเต่งตั้งขึ้น

ขั้นที่ 3 ระยะก่อนจุดสุดยอด (Plateau Phase)

เป็นระยะต่อจากระยะ “ตื่นตัว” ความรู้สึกเร้ากายและใจทางเพศเพิ่มสูงขึ้น เมื่อมาถึงระยะนี้แล้ว การจะถึงจุดสุดยอดนั้นก็ขึ้นอยู่กับอ้อม ซึ่งการตอบสนองทางเพศในเพศชายนั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายคือ ต่อมคาเปอร์จะหลั่งน้ำหล่อลื่น องคชาติแข็งตัวเต็มที่ ลูกอัณฑะโตขึ้น 50% และถูกดึงรั้งขึ้นไปชิดกับฝีเย็บ ส่วนในเพศหญิง ต่อมบาร์โกลิน (อยู่ 2 ข้างของปากช่องคลอด) จะหลั่งน้ำหล่อลื่นออกมา เม็ดละมุด ผลุบเข้าข้างใน แคมใหญ่ขยายใหญ่ขึ้นเนื่องจากเลือดคั่ง แคมเล็กจะมีสีคล้ำจัด ในช่วงก่อนระยะจุดสุดยอดเล็กน้อย มดลูกจะมีการหดตัวและยกตัวสูงขึ้น ช่องคลอดตอบนบนจะกางออกเหมือนเต็นท์หรือร่มชูชีพ ส่วนล่าง (1 ใน 3) ของช่องคลอดจะมีเลือดคั่งมาก (เรียกว่า Orgasmic platform) เมื่อถึงจุดสุดยอดส่วนนี้จะมีการขมิบรัดตัวเป็นจังหวะ ตั้งแต่ 3 - 12 ครั้ง อาการช่วงนี้ในแต่ละคนจะมีปฏิกิริยาแรงมากน้อยไม่เหมือนกัน แม้แต่ในคนเดียวกัน ปฏิกิริยานี้ก็อาจจะแตกต่างกันในการมีเพศสัมพันธ์แต่ละครั้ง

ขั้นที่ 4 ระยะจุดสุดยอด (Orgasmic Phase)

ระยะนี้เป็นระยะที่ถึงที่สุดของความเครียดทางจิตใจและร่างกายที่เกิดจากการกระตุ้นเร้าใจทางเพศ กล้ามเนื้อที่เครียดเกร็งก็จะผ่อนคลายลง ในผู้ชายก็จะมีกรหลั่งน้ำอสุจิออกมา จะมีการหลั่งของสารเอ็นดอร์ฟินทำให้เกิดความสุขและปิติอย่างมาก

ในผู้ชายนั้นความรู้สึกถึงจุดสุดยอดนั้นคงจะจำกัดอยู่ที่บริเวณอวัยวะเพศ และมีรูปแบบเหมือนกันแทบทั้งสิ้น ส่วนจุดสุดยอดของผู้หญิงนั้นอาจมีผิดแผกแตกต่างกันในแต่ละบุคคล และอาจจะมีตั้งแต่รู้สึกเป็นสุข รู้สึกผ่อนคลาย สบายกาย สบายใจ ไปจนถึงชนิดที่มีปฏิกิริยาสุดยอดเหมือนของผู้ชาย ความรู้สึก

สุดยอดของผู้หญิง อาจจะไม่เหมือนกันทุกครั้ง บางครั้งก็มีมาก บางครั้งก็มีน้อย หรือบางครั้งอาจรู้สึกเฉย ๆ ความรู้สึกต่างกันเช่นนี้ ไม่ใช่สิ่งผิดปกติแต่อย่างใด ส่วนการเปลี่ยนแปลงของร่างกายระยะนี้ในเพศชายจะไม่สามารถกั้นการหลั่งของน้ำอสุจิได้ (มีการบีบตัวของหลอดอสุจิ ถุงน้ำเลี้ยงอสุจิ ต่อมลูกหมาก และหลอดปัสสาวะ เพื่อขับน้ำอสุจิออกมาข้างนอก) หลอดปัสสาวะ ทวารหนัก และกล้ามเนื้อหูรูดเชิงกราน (P.C.) จะมีการหดตัว 3-6 ครั้ง ห่างกัน 0.8 วินาที ส่วนในเพศหญิง ไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่เม็ดละมุด กล้ามเนื้อปากช่องคลอด มดลูก หูดทวารหนัก รวมทั้งกล้ามเนื้อหูรูดเชิงกราน (P.C.) จะมีการหดตัว 5 - 12 ครั้ง ห่างกัน 0.8 วินาที

ขั้นที่ 5 ระยะผ่อนคลาย (Resolution Phase)

ระยะนี้เกิดขึ้นภายหลังการถึงจุดสูงสุดแล้ว ความต้องการหรือความกดดันทางเพศจะหมดไประยะหนึ่ง ร่างกายมีการผ่อนคลายและกลับเข้าสู่สภาพเดิม การเร้าอารมณ์ใหม่จะเกิดขึ้นภายหลังช่วงพัก หรือช่วงไม่ตอบสนอง (Refractory period) แล้ว ในผู้ชายช่วงพักนี้จะยาวหรือสั้น

ขึ้นอยู่กับอายุ ถ้าเป็นวัยหนุ่มแน่นระยะนี้อาจจะกินเวลาไม่นาน แต่ถ้าอายุมากระยะพักนี้อาจจะกินเวลาเป็นชั่วโมง หรือเป็นวันก็ได้ กว่าจะสามารถกระตุ้นเร้าอารมณ์ให้องศาตแข็งตัวได้อีก

ในสตรีระยะพักนี้จะไม่มีการตั้งไข่ ดังนั้นจึงอาจจะกระตุ้น หรือเร้าอารมณ์ทางเพศจนถึงจุดสุดยอดได้อีกหลายครั้ง (multiple orgasm) โดยไม่มีระยะพัก แต่ปฏิกริยานี้ไม่ใช่สิ่งที่จำเป็น

ส่วนการตอบสนองของร่างกายในเพศชาย องศาตอ่อนตัว หนังหุ้มอวัยวะหย่อนลง ลูกอวัยวะเล็กกลับสู่สภาพเดิม ส่วนในเพศหญิง เม็ดละมุดคืนสู่สภาพปกติ แคมเล็ก แคมใหญ่คืนสู่สภาพปกติ ปากมดลูกเผยอเล็กน้อยอยู่ประมาณ 20 - 30 นาที มดลูกกลับคืนสู่ตำแหน่งปกติ ซึ่งทั้งเพศชายและหญิง ซึ่งพระและความดันโลหิตจะลดลงต่ำกว่าปกติเล็กน้อย แล้วจะกลับคืนสู่ปกติในเวลาไม่นาน และผิวสีแดงหายไป มีเหงื่อซึม ๆ ทั่วตัว รวมทั้งที่ฝ่ามือ

ความต้องการทางเพศ (Sexual desire)

ความต้องการทางเพศเป็น ความรู้สึก และอารมณ์ปกติที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เกิดขึ้นจากอิทธิพลของฮอร์โมนเพศ ทำให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึก และความต้องการทางเพศ ซึ่งการจัดการกับอารมณ์เพศที่เกิดขึ้น หรือลดความกดดันทางเพศ ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การควบคุมอารมณ์ การเบี่ยงเบนความสนใจ และการระบายออกด้วยการช่วยเหลือตัวเอง รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ (นิกร ดุสิตสิน และคณะ, 2547) และเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนปลาย ทั้งชายและหญิง จะมีความต้องการทางเพศลดลง เนื่องจากแรงกระตุ้นทางชีววิทยา ซึ่งเพศหญิงในระยะนี้จะเริ่มเข้าสู่วัยหมดประจำเดือน จะมีปัญหาทางด้านสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นผลพวงมาจากการลดลงของฮอร์โมนเพศหญิง คือ ฮอร์โมนเอสโตรเจนลดลง ทำให้ช่องคลอดที่ปกติจะมีผนังเยื่อเป็นหีบ และสามารถยืดออกและขยายพื้นที่ของช่องคลอดออกไปได้ สิ่งหล่อลื่นในช่องคลอดนั้นได้มาจากผนังช่องคลอด เมื่อปากมดลูก และจากต่อมบาร์-โทลินซึ่งอยู่ที่ปากช่องคลอด ถ้าขาดฮอร์โมนเพศหญิงเอสโตรเจนเยื่อช่องคลอดจะบางลง ส่วนที่เคยเป็นหีบหรือรอยย่นของผนังช่องคลอดจะหายไป ทำให้ช่องคลอดขยายตัวได้น้อยสิ่งหล่อลื่นต่าง ๆ ของช่องคลอดจะหมดไปทำให้ช่องคลอดแห้ง มักจะมีความเจ็บปวดขณะมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง เกิดความเบื่อหน่ายการมีเพศสัมพันธ์ ส่งผลให้สตรีในวัยนี้ต้องเผชิญกับปัญหาครอบครัวควบคู่ไปด้วยกับปัญหาทางสุขภาพ (นิกร ดุสิตสิน, 2549) ส่วนเพศชายจะต้องใช้เวลานานกว่าจะบรรลุนิยามความสุขสุดยอดจากการร่วมเพศ ทั้งนี้ความสุขสุดยอดจากการร่วมเพศก็จะลดน้อยลงกว่าเมื่อตอนอายุยังน้อย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านร่างกาย

จากการศึกษาของ ดร.เบอร์นาร์ด แอล. กรีน อ่างใน ศรีเรือน แก้วกังวาล, (2545) ที่ทำการศึกษาสาเหตุของการนอกใจคู่สมรส จำนวน 750 คนที่นอกใจคู่ของตน พบว่ามีสาเหตุที่ทำให้ให้นอกใจมากที่สุด ได้แก่ เพศสัมพันธ์ที่ล้มเหลว การอยากลองของใหม่ ความต้องการแก้แค้น ความเบื่อหน่าย และต้องการเป็นที่ยอมรับยกย่องให้เกียรติ

4. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านจิตใจ

ทฤษฎีบุคลิกภาพ

ฟรอยด์ นักจิตวิทยาชาวออสเตรีย ได้เสนอแนวคิดทางบุคลิกภาพ โดยเฉพาะทฤษฎีจิตวิเคราะห์ เพื่ออธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ ที่เป็นผลมาจากการทำงานของทั้งสามส่วน คือ ส่วนของอิด (Id) ส่วนของอีโก้ (Ego) ส่วนของซูเปอร์อีโก้ (Superego) (มุกดา ศรียงค์ และคณะ, 2539) กล่าวคือ

1. อิด (Id หรือ libido) หมายถึง แรงขับทางร่างกายที่กำกับบุคคลให้กระทำการต่าง ๆ ซึ่งติดตัวมาตั้งแต่เกิด และเป็นตัวกระตุ้นที่ค่อนข้างรุนแรง อันเกิดจากภาวะของจิตไร้สำนึก ซึ่งฟรอยด์เน้นว่าเกิดจากสัญชาตญาณความต้องการทางเพศ sexual instincts เปรียบได้กับกิเลส ตัณหา หรือโลก ที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง อิดจึงเป็นแรงกระตุ้นดิ้นรนชวนวายที่จะประพฤติปฏิบัติ ไปตามหลักที่เรียกว่า “หลักแห่งความพอใจ” (pleasure principle) นั่นคือเพื่อหลีกเลี่ยงความเครียด (avoid tension) และแสวงหาความพึงใจในทันที เพื่อว่าความรู้สึกและอารมณ์ที่จะได้รับเป็นไปในทางบวก

แต่อย่างไรก็ตาม ภาวะของจิตที่คิดไปนั้น อยู่ระดับจิตไร้สำนึกหรือไม่รู้ตัว ซึ่งในโลกแห่งความเป็นจริงแล้ว ไม่อาจจะกระทำได้อย่างเต็มที่ จะเห็นได้ว่าความคิดของจิตที่เกิดขึ้นในบัดดลลับพลันหลาย ๆ อย่าง ไม่อาจจะรับหรือปฏิบัติได้ในสังคมที่เจริญ ที่มีระเบียบแบบแผน ตัวอย่างเช่น เมื่อ

บุคคลเกิดความรู้สึกร้อนและกระหายน้ำ จิตของบุคคลนั้นก็กระตุ้นให้บุคคลนั้นไปหยิบหรือฉกฉวยอะไรบางอย่างที่เย็น ๆ มาดื่ม โดยจะไม่คำนึงถึงว่าจำเป็นจะต้องซื้อ หรือใครเป็นเจ้าของหรือไม่ (Loudon and Della Bitta.1993:301 อ่างใน มุกดา ศรียงค์ และคณะ, 2539)

2. **อีโก (Ego)** หมายถึง จิตที่รู้สำนึก ที่ก่อตัวและพัฒนาขึ้นมาเมื่อเด็กเจริญเติบโต เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ และความรู้สึกนึกคิด จากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่สั่งสม จึงทำให้อีโกได้รับการพัฒนาจนทำให้บุคคลมีความสามารถ ในการคิดที่อยู่ในวิสัยแห่งความเป็นจริง (realistic thinking) รวมทั้งมีความสามารถเผชิญกับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม รู้ว่าอะไรควรหรือไม่ควรกระทำ จึงทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นนักบริหารหรือเป็นผู้จัดการของอีโด (a manager for the id) โดยอีโกจะเป็นผู้เลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม เพื่อสนองความต้องการตามสัญชาตญาณให้เกิดความพอใจ โดยยึดถือความเป็นจริงมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา เนื่องจากจิตได้กำหนดความต้องการขึ้นมาจนเกินไป อีโกจึงจัดลำดับความสำคัญให้อยู่ในวิสัยที่สามารถจัดการได้ โดยยึดถือความสำคัญของความต้องการแต่ละอย่างเป็นหลัก รวมทั้งคอยขัดขวางยับยั้งควบคุมให้อีโดแสดงออกที่เหมาะสม (Onkvisit and Show.1994:108 อ้างใน มุกดา ศรียงค์ และคณะ, 2539)

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า การปฏิบัติการของอีโก จึงเป็นการปฏิบัติตามหลักที่เรียกว่า “หลักแห่งความเป็นจริง” (Reality principle) นั่นคือ ความสามารถที่จะเลื่อนเวลาปลดปล่อยความเครียดออกไปได้ จนกว่าจะถึงเวลาที่เหมาะสม จากตัวอย่างข้างต้น แม้ว่าบุคคลจะเกิดความหิว ซึ่งอีโดอาจจะกระตุ้นให้แย่งชิงอาหารจากเพื่อน แต่อีโกก็จะห้ามปรามเอาไว้โดยให้เหตุผลว่า เป็นสิ่งไม่ควรปฏิบัติเพราะน่าเกลียดแสดงให้เห็นถึงความทะเลาะและปาเถื่อน จึงควรหักห้ามใจเอาไว้รอเวลาอีกหน่อยอาจจะได้รับอาหารมากกว่านี้ เป็นต้น

3. **ซูเปอร์อีโก (Superego)** หมายถึง องค์ประกอบส่วนที่สามของบุคลิกภาพเป็นส่วนของจิตที่เปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของศีลธรรมจรรยา และระเบียบประเพณีของสังคม หรือเป็นมโนธรรมที่อยู่ในจิตของแต่ละบุคคล อันเกิดจากการเลี้ยงดูอบรมของครอบครัวและสังคม สามารถแยกออกได้ว่าอะไรคือ ความถูกต้องและเป็นสิ่งดีงาม อะไรควรหรือไม่ควรกระทำ จึงทำหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมทั้งอีโดและอีโก เพื่อให้อีโกประพฤติปฏิบัติให้อยู่ในทำนองคลองธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่ปฏิบัติตามที่จิตเรียกร้องทุกอย่าง

ความสัมพันธ์กันระหว่างพลังจิตทั้ง 3 ส่วนนี้ นักจิตวิทยาบางท่านได้เปรียบเทียบไว้ว่า อีโดเปรียบเสมือนส่วนประกอบพื้นฐานของบุคลิกภาพทางด้านชีววิทยา ส่วน อีโก เปรียบเสมือนส่วนประกอบของบุคลิกภาพทางด้านจิตใจ และ ซูเปอร์อีโก เปรียบได้กับส่วนประกอบของบุคลิกภาพทางด้าน

สังคม บุคลิกภาพของคนจะมีลักษณะเช่นใดนั้น จึงขึ้นอยู่กับพลังใจมีอำนาจถ้าจิตมีอำนาจสูง บุคคลนั้นก็จะมีบุคลิกภาพแบบเด็ก เขาแต่ใจตนเอง ถ้าอีโกมีอำนาจสูง บุคคลนั้นก็จะมีบุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่มีเหตุผล ถ้าซูเปอร์อีโกมีอำนาจสูง คนนั้นก็จะเป็นคนมีอุดมคติเป็นนักทฤษฎี ความสัมพันธ์ของพลังจิตทั้ง 3 ส่วน จึงสรุปได้ว่า อีโก เป็นหน่วยปฏิบัติการ เป็นตัวกลางในการแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพ และจะปฏิบัติตามแรงผลักดันของอิด โดยมีซูเปอร์อีโกเป็นผู้ควบคุม (มุกดา ศรียงค์ และคณะ, 2539)

5. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม

การขัดเกลาทางสังคม

การขัดเกลาทางสังคมมีผลทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพตามแนวทางที่สังคมต้องการ ซึ่งกระบวนการของสังคมได้มีบทบาทกับชีวิตคนตั้งแต่แรกเกิด กล่าวคือ เด็กที่เกิดมาต้องได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีความเป็นคนที่แท้จริง เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมและมีความสัมพันธ์กับคนอื่นได้อย่างราบรื่น โดยตัวแทนของขบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีผลต่อบุคลิกภาพของคนในสังคม ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน มหาวิทยาลัย ศาสนา ตลอดจนสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้บุคคลรับทราบคุณธรรม คุณค่า และอุดมคติที่สังคมยึดมั่น เรียนรู้บรรทัดฐานและขนบธรรมเนียมประเพณีที่ใช้อยู่ในสังคม ทำให้บุคคลได้รับการขัดเกลา และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตตามที่สังคมต้องการ หรือแบบแผนของการปฏิบัติต่อกัน และให้บุคคลได้พัฒนาบุคลิกภาพ (สุพัตรา สุภาพ, 2542) ซึ่งการขัดเกลาทางสังคมเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ

1. การขัดเกลาโดยตรง เป็นการขัดเกลาที่ต้องการให้บุคคลปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของกลุ่มสังคมนั้นกำหนดไว้ เป็นการบอกกล่าวสิ่งใดควรหรือไม่ควรกระทำ อะไรผิด อะไรถูก ฯลฯ ซึ่งนับว่ามีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ เป็นการชี้ทางและแนะแนวทางในการปฏิบัติต่อบุคคลอย่างจริงจังและเจตนา เพื่อให้บุคคลสามารถวางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์หนึ่งๆ โดยการขัดเกลาโดยตรงจะพบเห็นเสมอในหมู่ครอบครัว โรงเรียน วัด เป็นต้น ตัวอย่างเช่น ถ้าเป็นครอบครัวก็จะอบรมลูกในรูปแบบการบอกเล่า สั่งสอน ชมเชย หรือดุว่า

2. การขัดเกลาโดยอ้อม เป็นการอบรมที่ไม่ได้บอกกันตรงๆ บุคคลได้รับประสบการณ์หรือประโยชน์จากการสังเกต หรือเรียนรู้จากการกระทำของผู้อื่น เช่น อยู่ในกลุ่มเพื่อน บุคคลก็จะเลียนแบบการกระทำของเพื่อน

ทั้งนี้ตัวแทนของขบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของบุคคลมากที่สุด ได้แก่ ครอบครัว และเพื่อน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ใกล้ชิดสนิทสนมมากที่สุด กล่าวคือ

ครอบครัว ทุกๆ สังคมจะต้องมีสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นแหล่งที่มีกระบวนการขัดเกลาทางสังคม โดยอบรมสั่งสอนเด็กให้รู้จักค่านิยมทางวัฒนธรรม เพราะกลุ่มสังคมกลุ่มแรกที่สมาชิกใหม่ จะได้ทำการติดต่อสื่อสารก็คือ ครอบครัว ดังนั้นครอบครัวจึงถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญอย่างมากต่อกระบวนการขัดเกลาทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เป็นแม่ จะมีอิทธิพลต่อเด็กมาก เพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด ผู้เป็นพ่อก็มีความสำคัญในการสอนบทบาทเพศชายให้ลูกชาย และแม้แต่พี่ก็มีส่วนช่วยให้น้องมีความคิดและปฏิบัติตนตามสมาชิกส่วนใหญ่ของสังคม (สุภาพร นาคบัลลังก์, 2528)

กลุ่มเพื่อน การขัดเกลาทางสังคมของกลุ่มเพื่อนในแต่ละช่วงวัยจะเรียกแตกต่างกัน ตั้งแต่การดูแล อบรมจากเพื่อนที่มีอายุเท่ากัน เรียกว่า เพื่อนฝูง พอถึงวัยทำงานจะคบกับเพื่อนที่มีสถานภาพทางสังคมเท่าเทียมกัน ซึ่งกลุ่มเพื่อนที่มีความสำคัญมาก เพราะบุคคลจะยึดเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการยอมรับ (กฤษณา บุรณะพงศ์, 2540)

ดังนั้นโอกาสที่บุคคลจะเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลใกล้ชิดโดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนจึงมีสูง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำปัจจัยด้านสังคม ที่มาจากค่านิยม และกลุ่มเพื่อน นำมาใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ซึ่งมีที่มาของการขัดเกลาทางสังคมโดยอ้อม นับเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ชายมีภรรยาบ่อย (ธิดาพร อดทน, 2542)

● ค่านิยม (Value)

การให้ความหมายเกี่ยวกับค่านิยมนี้ ได้มีผู้ให้ข้อคิดเห็นหรือให้ความหมายไว้เป็นจำนวนมาก ในที่นี้ได้เลือกความหมายที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

สุพัตรา สุภาพ (2536 : 22) ให้ความหมายของค่านิยม (Value) ว่าหมายถึง สิ่งที่คนกลุ่มหนึ่งได้เห็นพ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งที่มีค่าสมควรกระทำ น่ายกย่อง หรือเห็นว่าถูกต้อง

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 : 1) ได้ให้ความหมายของค่านิยมว่า หมายถึง ความเชื่อของบุคคลว่าสิ่งใดมีค่า มีความสำคัญ และเป็นที่ยังปรารถนาของเขา ในขณะที่สิ่งอื่นไม่มีค่า ไม่มีความสำคัญและไม่เป็นที่ต้องการ ในลักษณะดังกล่าวค่านิยมจึงทำหน้าที่เป็นมาตรฐาน (standard) ในการรับรู้ การประเมิน การเลือกและการตัดสินใจของบุคคลว่า อะไรดี อะไรไม่ดี มีค่า – ไม่มีค่า สำคัญ – ไม่สำคัญ ถูก – ผิด ควรทำ – ไม่ควรทำ

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้อธิบายความหมายของคำว่า “ค่านิยม” ไว้ในเอกสารของการวิจัยเรื่อง “ค่านิยมเพื่อชีวิตและสังคมไทย” ว่า ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนสนใจปรารถนาหรือต้องการจะได้เป็นหรือกลับกลายมาเป็นสิ่งที่คนถือว่าต้องทำ ต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คน

บูชา ยกย่อง และมีความสุขที่จะได้เห็น ได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของ (อ้างถึงใน บุญยศักดิ์ แววกักดี , 2527)

สาโรช บัวศรี (2527) กล่าวว่า ค่านิยมหมายถึง สภาพหรือการกระทำบางประการที่เราเชื่อ (หรือนิยามนั่นเอง) ว่าควรยึดถือหรือยึดมั่น เพื่อจะได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของสังคมหรือตัวเราเอง

พนัส หันนาคินทร์ (2523) ได้ให้ความหมายของค่านิยมว่า หมายถึง การยอมรับนับถือและพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนที่มีอยู่ต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุประสงค์ ความคิด อุดมคติ รวมทั้งการกระทำในด้านเศรษฐกิจ สังคม จริยธรรม และสุนทรียภาพ ทั้งนี้โดยได้ทำการประเมินค่าจากทัศนะต่างๆ โดยถี่ถ้วนและรอบคอบแล้ว

ดังนั้นข้อมูลการปลูกฝังค่านิยมดังกล่าว ที่นับว่าเป็นค่านิยมที่ควรปลูกฝัง ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญและนำมาใช้ในการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส โดยจะเห็นได้ว่าค่านิยมเรื่องเพศของ นิกร ดุสิตสิน และคณะ ได้กล่าวถึงเป็นค่านิยมที่ควรปลูกฝัง ในประเด็นที่เกี่ยวข้องคือ ความสัมพันธ์ทางเพศ ควรอยู่บนรากฐานของความไว้วางใจ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การให้เกียรติต่อกัน และความสัมพันธ์ทางเพศที่เกิดขึ้นย่อมมีผลตามมาเสมอ ดังนั้นความสัมพันธ์ทางเพศนอกสมรส จึงถือได้ว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์ และขาดความรับผิดชอบต่อและไม่ให้เกียรติต่อคู่สมรสของตน ทั้งนี้ผลที่ตามมาจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศนอกสมรสคือ ครอบครัวล่มสลาย หรือการหย่าร้าง รวมถึงปัญหาความขัดแย้ง ปฏิเสธ รั้งเกี้ยว โกรธ สูญเสีย และถูกทอดทิ้ง (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2545)

● งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม

จากการศึกษาของ ธิดาพร อุดทน (2542) ที่ศึกษาวิจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาบ่อยของผู้ชาย จำนวน 15 ราย พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาบ่อย มาจากการเลียนแบบบุคคลในครอบครัวและเพื่อน และปัจจัยเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในชีวิตสมรส และปัจจัยด้านความใกล้ชิด

6. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส

- **ความรัก และความผูกพันใกล้ชิด (Love and Intimacy commitment)**
ความหมายของความรัก

ความรักเป็นความคิดเห็น หรือทัศนคติ อารมณ์ ที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล ยากที่จะให้คำนิยามได้ (Rubin 1970-1973 อ้างใน นิกร ดุสิตสิน, 2544) รูบิน นักจิตวิทยาได้ให้คำนิยามของความรักไว้ว่า ความรักมี 3 องค์ประกอบคือ ความผูกพัน ความเอาใจใส่ และความใกล้ชิด ซึ่ง ความใกล้ชิด เป็นความต้องการอยู่ใกล้ชิดกัน ใฝ่ใจกัน สื่อถึงกันได้ และความผูกพัน เป็นความต้องการสนับสนุนทางอารมณ์ ทางกายและความติดเนื้อต้องใจ ความอาทรต่อกันอย่างลึกซึ้ง ความเอาใจใส่ เป็นความห่วงใยต่อความเป็นอยู่ของอีกคนหนึ่ง ต้องการให้มีความสุขและมีความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งความรักมีหลายรูปแบบ ได้แก่ ความรักของพ่อแม่ ที่มีต่อลูก ความรักของคนในครอบครัวเดียวกัน ความรักระหว่างพี่กับน้อง ความรักระหว่างเพื่อน ที่มีต่อเพื่อน ความรักระหว่างคู่รัก ความรักหรือความสัมพันธ์ที่แนบแน่นระหว่างหญิง-ชาย แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ (นิกร ดุสิตสินและคณะ, 2545)

1. **ความเสน่หา (Passion)** เป็นความรักแบบพิศสวาท รักอย่างเพื่อฝัน หลงใหลต่อความต้องการ เป็นความรู้สึกชื่นชอบ สมใจ และดึงดูดใจ จากความต้องการตาต่อใจ ในรูปลักษณะภายนอก บางคนก็จะรู้สึกหลงใหลรักได้ทันทีที่เห็น หรือเรียกว่ารักแรกพบ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์

ทางด้านอารมณ์ จะเกิดความสุขสดชื่น รื่นเริง เมื่ออยู่ใกล้คนรัก กระวน กระวายใจ ขาดสมาธิที่จะทำการงานหรือเรียน เมื่อยามต้องอยู่ห่างกัน และมีอารมณ์แปรปรวนต่าง ๆ ได้อีกมากคือ ความอิจฉา หึงหวงไม่แน่ใจ หวาดระแวง ผิดหวัง เจ็บปวดใจ เพื่อฝัน ว่าแห้ว เศร้า

ทางด้านกาย ร่างกายจะเปลี่ยนแปลง เมื่อได้อยู่ใกล้ชิดกัน มีใจเต้นแรง หายใจแรง ร้อนวูบวาบ ตื่นเต้น บั่นป่วนในท้อง ต้องการมีเพศสัมพันธ์

ความรักแบบนี้ จะเกิดขึ้นในระยะแรก ๆ ของความสัมพันธ์ ความรักชนิดนี้มักจะมองข้ามเหตุผลต่าง ๆ ไป จึงทำให้ไม่เห็นความเป็นตัวตนที่แท้จริงของอีกฝ่ายหนึ่ง มองข้ามข้อไม่ดี และหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งต่าง ๆ ไป ไม่ว่าจะใครจะให้ข้อคิดเห็นอย่างไร จะมีข้อแก้ตัวให้เสมอ รักแบบนี้เกิดได้ไม่นาน เมื่อเกิดความคุ้นเคยกันมากขึ้น ก็ไม่เห็นตัวตนที่แท้จริงของอีกฝ่าย จะเริ่มเกิดความหงุดหงิด ขัดแย้งและเลิกร้างไปในที่สุด แต่มีบางคู่ที่สามารถจะปรับตัวเข้าหากัน และยอมรับซึ่งกันและกันได้ จะเพิ่มสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น และนำไปสู่ความรักที่แท้จริงได้ แต่คนส่วนมากจะคิดว่าความลุ่มหลงที่ลดลงเป็นการสิ้นสุดความรักมากกว่าที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงไปสู่ความรักชนิดอื่น

บางคนจึงเปลี่ยนคู่รักบ่อย หรือตกหลุมรักได้บ่อย ๆ ก็เนื่องจากต้องการที่จะมีความรู้สึกดีขึ้น ตื่นเต้น เร้าใจ ให้คงอยู่เรื่อยไป

ความหึงหวงเป็นสิ่งที่เกิดได้มากในความรักชนิดนี้ จะมีความหึงหวงเมื่ออยู่ห่างไกลกัน เกิดจากความกลัวที่จะสูญเสียความสัมพันธ์ที่มีอยู่ไป กลัวว่าคู่ของเราจะไปสนใจคนอื่น ทำให้เกิดความวิตกกังวล ความโกรธแค้น และไม่มีความมั่นใจในตัวเอง

2. ความรักฉันทน์เพื่อน (Companionate Love) ความรักชนิดนี้เกิดขึ้นช้ากว่าความรักแบบความเสน่หา และมีความรุนแรงน้อยกว่า เป็นความรักชนิดที่มีรากฐานจากความเป็นเพื่อนใกล้ชิด และผูกพันลึกซึ้งกันและกัน มีความอดทนต่อความขัดแย้งและความยุ่งยากต่าง ๆ ก่อให้เกิดความสนิทสนมคุ้นเคย และความมั่นคงในความสัมพันธ์ ความรู้สึกทางเพศของคู่รักแบบนี้จะคำนึงถึงความพอใจของคุณ มีความรับผิดชอบและพยายามสื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน ความรักแบบนี้ไม่ตื่นเต้นโลดโผนเร้าใจ และมีความสุขดีขึ้นเท่าแบบแรก แต่จะมีความพอใจ มีความหมายลึกซึ้ง และคงทนกว่า

ทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งความรักของ Sternberg (Triangle of Love)

ความรักทั้งสองแบบคือ ความเสน่หา และ ความรักแท้ นั้นให้ความรู้สึกและอารมณ์ต่างๆ ที่หลากหลาย และผสมปนกันอยู่อย่างยากที่จะจำแนกแยกแยะออกจากกันได้อย่างชัดเจน นักจิตวิทยา

(Sternberg R, 1986-1988 อ้างใน นิกร ดุสิตสิน, 2544) ได้เสนอทฤษฎีความเกี่ยวกับความรักไว้ว่า ความรักเกิดขึ้นจากการผสมผสานของความรู้สึก 3 แบบ คือ ความเสน่หา (Passion) ความสนิทสนม (Intimate) ความผูกพัน (Comitment) ความรู้สึกทั้งสามแบบนี้จะเกิดขึ้นมาก น้อย หรือจางหายไปขึ้นกับระยะเวลาของสัมพันธ์ภาพและประสบการณ์ของความรักของแต่ละบุคคล กาลเวลาและสัดส่วนที่แตกต่างขององค์ประกอบทั้งสามของความรักก่อให้เกิดความรักในรูปแบบต่างๆ ดังในรูปสามเหลี่ยมของความรัก

1. เสน่หา เป็นสิ่งที่เพิ่มพูน หรือเร่งให้เกิดความดึงดูดใจ ความเพ้อฝันต้องการความใกล้ชิด สัมผัส และเพศสัมพันธ์ ถ้ามีแต่เสน่หาอย่างเดียว เป็นความรักที่ลุ่มหลงในรูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส

2. ความสนิทสนม เป็นตัวที่เชื่อมความสัมพันธ์ร่วมไปกับความรู้สึกใกล้ชิด อบอุ่น และแบ่งปันกัน เป็นการชอบพอกันฉันทน์เพื่อนและพี่น้อง

3. ความผูกพัน เป็นการตัดสินใจที่จะรัก และรักษาความสัมพันธ์อันนั้นไว้ให้ยืนยาว แม้จะมีอุปสรรคต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย อาจก่อให้เกิดความรักรูปแบบอื่นๆ ได้

4. ถ้าขาดทั้งสามองค์ประกอบก็คือ ไม่มีความรัก ซึ่งเป็นความรู้สึกของคนส่วนมากที่มีต่อผู้ไม่สนิทสนมคุ้นเคย

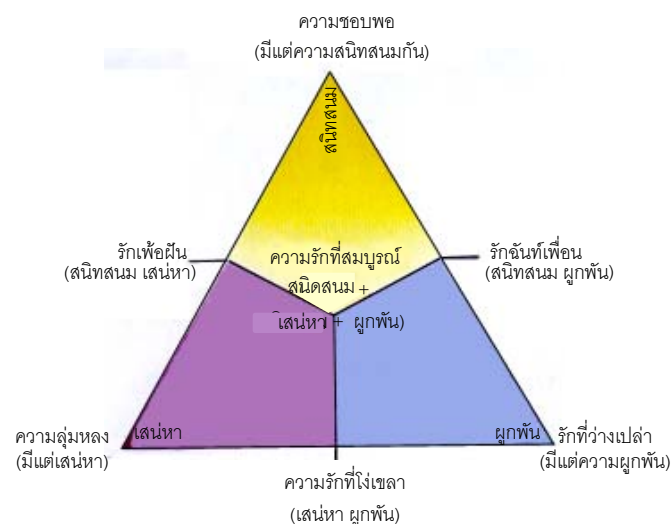
5. ถ้าใกล้ชิดกันและเกิดความเสแหน่หาซึ่งกันและกันก็เป็นความรักแบบเพื่อนไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริงและเหตุผล

6. ถ้ามีความเสแหน่หา และตามมาด้วยความผูกพันทางกาย มีความต้องการผูกอีกฝ่ายหนึ่งไว้โดยไม่มีความสนิทสนมคุ้นเคย เป็นความรักที่คนส่วนมากไม่รู้จักคุ้นเคยกัน แต่ก็กระโจนไปสู่ความมีเพศสัมพันธ์อย่างรวดเร็ว เป็นความรักที่โง่เขลา

7. ความรักที่เกิดจากความผูกพันและสนิทสนมนั้นเป็นความรักที่จะอยู่กันยั่งยืน และมีความสุข และพัฒนาไปเป็นรักแท้ที่สมบูรณ์แบบได้

8. ความรักที่สมบูรณ์แบบและเป็นสิ่งที่คนทั่วไปใฝ่หาแต่ก็เกิดขึ้นได้ยากก็คือความรักที่ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งสามประการด้วยสัดส่วนที่สมดุลย์

นอกจากอารมณ์ความรู้สึก 8 แบบนี้ ยังมีส่วนผสมของอารมณ์ที่ปะปนกันอยู่ ไม่สามารถแยกแยะให้แจ่มชัดได้ ซึ่งการผสมผสานนี้ทำให้คนเรามีความรักความรู้สึกที่หลากหลายรูปแบบปะปนกันไป

สามเหลี่ยมความรักของ Sternberg องค์ประกอบทั้ง 3 ของความรักและ
ความรักชนิดต่าง ๆ ที่เป็นผลสะท้อนของการผสมผสานขององค์ประกอบทั้ง 3

(Sternberg R, 1986-1988 อ้างใน นิกร ดุสิตสิน, 2544)

นอกจากนี้ นักจิตวิทยาหลายท่านได้อธิบายถึงความรักที่เกิดขึ้นในหลายแง่มุม เช่น บุคคลเกิดความรักเพราะต้องการจะหนีจากความเหงา ความว้าเหว่ และเดี๋ยวตาย โดยเฉพาะนักวิเคราะห์ Erich Fromm (1965) อ้างใน มุกดา ศรียงค์ และคณะ 2539 ได้ให้ความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนต้องการคือ การมีความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นต่อคนอื่นที่อยู่รอบข้าง Rollo May นักจิตวิเคราะห์ก็เชื่อเช่นเดียวกันว่า เพราะคนรู้สึกโดดเดี่ยวที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่นผ่านทางความรัก

ขั้นตอนการพัฒนาความสัมพันธ์

สัมพันธ์ภาพเป็นสิ่งอ่อนไหวสามารถเลื่อนไหล เปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดเวลาไม่ตายตัว อาจคาดการณ์ไม่ได้ว่าจะเปลี่ยนไปถึงขั้นสนิทสนม และกลายเป็นสัมพันธ์ทางเพศได้หรือไม่ ขั้นตอนของสัมพันธ์ภาพที่เกิดขึ้นอาจแบ่งได้ตามลำดับเป็น

1. **การวางตัว (Inclusion)** เมื่อคนสองคนพบกันสบตากัน หรือยิ้มให้กัน และทักทายก็เป็นจุดเริ่มต้นของมิตรภาพให้พัฒนาขึ้น ถ้าปล่อยให้โอกาสนี้ผ่านไปโดยไม่สานต่อความสัมพันธ์ก็จะหยุดอยู่ที่เดิม

2. **การสนองตอบ (Response)** เมื่อได้เริ่มต้นยิ้มและทักทายกันด้วยความรู้สึกที่เป็นมิตร และผู้ได้รับการสนองตอบไปในทางบวกจะเสริมกำลังใจให้มีการสานความสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น หากได้พูดคุยมีความคิดเห็นคล้ายกัน เข้าใจกัน เห็นใจกัน จะเกิดความอาทร เชื่อใจกัน เกิดความสนิทสนมกันมากขึ้น จะช่วยให้มีความรู้สึกที่ดีขณะที่ความสัมพันธ์ดำเนินไป

3. **ความเอื้ออาทร (Care)** เป็นการห่วงใยถึงความเป็นอยู่ของอีกฝ่ายหนึ่ง เอาใจใส่ต่อความรู้สึก และความต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง ก่อให้เกิดความสุขและความพอใจ

4. **ความไว้วางใจ (Trust)** เมื่อมีความไว้วางใจร่วมด้วยก็จะเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะส่งเสริมการขยายความสัมพันธ์ และความมั่นใจในอีกฝ่ายหนึ่งให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

5. **ความรักใคร่เสน่หา (Affection)** เมื่อมีความเอื้ออาทร ความเชื่อใจ ก็เกิดความรักอบอุ่น ผูกพัน เมื่อมีความสัมพันธ์ทางจิตใจมาถึงระดับนี้แล้ว ก็ต้องการที่จะมีความใกล้ชิดทางด้านร่างกาย เช่น นั่งใกล้ๆ กัน เดินจูงมือกัน หรือ จับมือกัน สบตากัน มองกันอย่างดูดีมีให้กัน กอดกัน และอาจจะบอกกล่าวยืนยันเป็นวาจาว่า ชอบกันรักกัน

6. **สัมพันธ์ทางเพศ (Genitallity)** ระยะนี้เป็นระยะสุดท้ายของความสัมพันธ์ในระยะที่ผ่านมา ทั้งสองฝ่ายจะมีความสนิทสนม และมีการแสดงความรู้สึกทางเพศต่อกัน ถ้าหากไม่ผ่านขั้นตอนใน 6 ระยะแรกมาก่อนก็จะไม่เกิดการพัฒนาที่แน่นแฟ้น ความรู้สึกต่าง ๆ ก็จะไม่ส่งเสริมให้เกิดการสานต่อความรู้สึกที่ดี จะเกิดลังเล กลัว และลดความใกล้ชิดลงไป บางรายก็ข้าม

ขั้นตอนไปมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีความรัก ในทางกลับกันบางคนก็สามารถที่จะมีความรักแต่อย่างเดียว โดยไม่มีเพศสัมพันธ์เข้ามาช่วยด้วย นอกจากข้อยกเว้นเหล่านี้ ความรู้สึกตกอยู่ในความรักและถูกดึงดูดทางเพศมักเกิดขึ้นรวมกันอย่างไม่แยกไม่ออก ความเกี่ยวพันกันอย่างซ้ำซ้อนระหว่างความรักและกามารมณ์ ทำให้เกิดคำถามตามมามากมาย ในการเลือกที่จะแสดงความรู้สึกทางกามารมณ์ คนจำนวนมากไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ในการตัดสินใจทางกามารมณ์บางคนก็ตัดสินใจตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว ศาสนา หรือเอากลุ่มคนวัยเดียวกันเป็นเกณฑ์ บางคนก็ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมที่ถูกปลูกฝังมา คนเหล่านี้จำเป็นจะต้องเข้าใจค่านิยมส่วน

ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสจึงเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับความรักและความสัมพันธ์ใกล้ชิดซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยที่พบว่า ความใกล้ชิด เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ดังรายละเอียดของผลการศึกษาต่างๆ ดังนี้

จากการศึกษาของปริชา ช่างขวัญยืน (2541) ที่ศึกษาสาเหตุที่ผู้ชายมีภรรยาหลายคนพบว่า มีสาเหตุมาจากการที่ฝ่ายชายต้องเดินทางไปทำงานที่อื่นเป็นเวลานาน ทำให้ผู้ชายได้พบปะใกล้ชิดกับผู้หญิงอื่น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าอาชีพที่ต้องค้างนอกบ้านเป็นสาเหตุให้ชายมีเมียมาก และสาเหตุจากการที่ชายมีเมียมากเนื่องมาจากความใกล้ชิดกับคนในบ้านฝ่ายภรรยา เช่น พี่สาว น้องสาว หลานสาว หรือคนรับใช้ ซึ่งนับว่าเกิดจากความใกล้ชิดเป็นสำคัญ

7. เพศสัมพันธ์นอกสมรส (Extramarital Sex)

การมีความสัมพันธ์ทางเพศนอกสมรสที่เกิดขึ้นนั้นไม่เฉพาะในชาย แต่ยังรวมถึงในหญิงที่พบว่ามีมากขึ้นด้วย นอกจากนี้กลุ่มอายุที่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ทางเพศนอกสมรสมากที่สุดเป็นกลุ่มวัยกลางคนมากกว่าวัยอื่นๆ โดยความสัมพันธ์นอกสมรสที่เกิดขึ้นคือ การแยกกันอยู่หรือ การที่ต่างฝ่ายต่างมีสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นแต่ยังคงดำรงสภาพชีวิตสมรส รวมทั้งการมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่สามเพียงฝ่ายเดียวแต่ยังคงดำรงสภาพชีวิตสมรสอยู่ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545)

สาเหตุของการนอกใจมีหลายประการ (วิระพล จันทรดียิ่ง, 2538)

1. เนื่องจากไม่พึงพอใจในเพศสัมพันธ์ที่มีอยู่เดิม
2. สาเหตุจากชายที่มีอายุเพิ่มขึ้น และเข้าสู่วัยกลางคน บางคนต้องการทดสอบสมรรถภาพทางเพศของตนเอง โดยเฉพาะกับผู้หญิงอายุน้อยกว่าตน

นอกจากนี้ การนอกใจยังเกิดขึ้นได้จากความใกล้ชิดสนิทสนม หรือมีเงื่อนไขประกอบตามสถานการณ์อำนวยให้ บางคนนอกใจเพราะต้องการแก้แค้นภรรยา หรือสามีของตัวเองก็มี หรือการนอกใจไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องชายต้องการแสดงบทบาททางเพศ หรือได้รับการบริการทางเพศที่ไม่อาจหาได้ในครอบครัว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส

จากการศึกษาของ พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2540) ที่ทำการศึกษาพฤติกรรมของคู่สมรสในชีวิตสมรส พบว่า นิสัยที่เป็นภัยต่อชีวิตสมรสได้แก่ นิสัยขี้นบ จู้จี้ เห็นแก่ตัว ไม่เห็นความสำคัญของสามี แต่งตัวสกปรกไม่เรียบร้อย ขี้โมโห ยุ่งกับงานของสามี และติดการพนัน

จากการศึกษาของศิริรัตน์ แอดสกุล (2540) ที่ทำการศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้ชายมีภรรยาน้อย คือ การที่หญิงซึ่งเป็นภรรยาหลวงมีการเปลี่ยนแปลงตนเองในลักษณะที่แย่งกายหลังการแต่งงาน เช่น กลายเป็นคนจู้จี้ขี้นบ ปล่อยเนื้อปล่อยตัว กล่าวคือ ไม่ดูแลตนเอง แต่งตัวไม่เหมาะสมกับกาลเทศะและวัย ทำให้ดูไม่ดีและล้าสมัย

จากการศึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์นอกสมรส ซึ่งทำการศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายผู้มารับบริการที่โรงพยาบาลบางรัก จำนวน 84 ราย โดยการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คือ ปัจจัยด้านร่างกายที่มีความต้องการทางเพศ ปัจจัยด้านจิตใจที่ต้องการเปลี่ยนคู่นอน ความแปลกใหม่ รวมทั้งความเหงาและความเครียด ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ค่านิยมและความเชื่อต่างๆ ที่มองว่าเป็นการสร้างประสบการณ์ทางเพศที่เป็นเรื่องปกติที่ทำและมีมาช้านานดังเช่น ตำนานขุนช้างขุนแผน เป็นต้น รวมถึงปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสในครอบครัว และปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสดังกล่าว (เขมิกา ยามะวัต, 2542)

สรุป จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสนั้น ผู้วิจัยพบความสอดคล้องของการรวบรวมข้อมูลจำนวนมากที่เป็นปัจจัยเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คือ ปัจจัยด้านร่างกายที่มีความต้องการทางเพศ เพศสัมพันธ์ที่ล้มเหลว ปัจจัยด้านจิตใจที่ต้องการเปลี่ยนคู่นอน ความแปลกใหม่ ต้องการเป็นที่ยอมรับ ยกย่องให้เกียรติรวมทั้งความเหงา ความเบื่อหน่ายและความเครียด ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ค่านิยมและความเชื่อต่างๆ รวมถึงปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสขาดการใกล้ชิดกัน ความขัดแย้งไม่เข้าใจกัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในทางลบของคู่สมรส เช่น จู้จี้ขี้นบ ปล่อยเนื้อปล่อยตัว ไม่ดูแลตนเอง เช่น การแต่งกาย เป็นต้น ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์

ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการศึกษาและเป็นแนวทาง หรือกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยนี้

8. งานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

Lucia F. และคณะ (2006) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีคู่นอนหลายคนของเพศชาย และความสัมพันธ์ทางเพศ ต่อการรับรู้บทบาทเพศในนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยทำการศึกษา ในเพศชาย 104 คน พบว่าชายที่มีความไม่มั่นใจทางเพศ ขาดความมั่นใจในบทบาทเพศ ชัดแย้งในใจ รวมทั้งมีสัมพันธภาพที่ห่างเหิน มีความสัมพันธ์กับ การมีคู่นอนหลายคน และการขาดความระมัดระวังในการป้องกันตนจากการมีเพศสัมพันธ์

Daniel Jordan Smith (2007) ทำการศึกษาเรื่องสถานะการแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ณ ไนจีเรียตะวันออก พบว่า เพศหญิงของไนจีเรียมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี เนื่องจากเนื่องจากพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของคนที่แต่งงานแล้วที่นอกใจคู่สมรส ความไม่เสมอภาคของเศรษฐกิจ ความแตกต่างตามวิถีชีวิตคนยุคสมัยใหม่ การแสวงหาความเป็นชาย ศีลธรรมทางเพศ การนับถือทางสังคมของคนยุคใหม่ ทำให้การยึดถือประเพณีและวัฒนธรรมอันดั้งเดิมแยะลง ส่งผลให้มีคนกระทำผิดประเพณีและศีลธรรมในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ นำไปสู่ความเสี่ยงในการติดเชื้อเอชไอวีสูงขึ้น

ชาย โพรสิตาและคณะ (2537) ได้เก็บข้อมูลประชากรตัวอย่างจำนวน 1,075 ราย ในเขตกรุงเทพมหานคร สระบุรี และอุดรธานี พบว่าผู้ชายที่ทำการศึกษาเกือบทั้งหมดมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์และมีพฤติกรรมทางเพศที่ค่อนข้างเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ คือผู้ชายส่วนใหญ่มีคู่อร่วมเพศหลายคน และนิยมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ ผู้ชายเป็นจำนวนมากไม่นิยมการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการร่วมเพศ ถึงแม้ว่าจะมีการรณรงค์และให้ความรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยอย่างแพร่หลายก็ตาม

จากการศึกษาของ กุลยา สุหรัยพรหม (2538) เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญสายอาชีพ ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนสายสามัญเพศชาย 568 คน เพศหญิง 575 คน และสายอาชีพเพศชาย 386 คน เพศหญิง 683 คน พบว่า นักเรียน ชายสามัญและสายอาชีพส่วนใหญ่มีจำนวนคู่นอน 3 คน หรือมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 11.9 รองลงมาคือ มีคู่นอน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 เช่นเดียวกับการศึกษาของ สหภาพ พูลเกษร (2544) เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร โดยกลุ่ม

ตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2543 จำนวน 367 คน เป็นชาย 168 คน และเป็นหญิง 199 คน พบว่า นักเรียนเพศชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 19.6 (33 คน) ในจำนวนนี้ร้อยละ 60.6 (20 คน) เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง 1-2 คน รองมาคือเคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมากกว่า หรือเท่ากับ 5 คน (ร้อยละ 21.2) และ เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงจำนวน 3-4 คน (ร้อยละ 18.18) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์นั้นคิดเป็นร้อยละ 8.1 (16 คน) ในจำนวนนี้ร้อยละ 62.5 (10 คน) เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย 1-2 คน รองลงมาคือเคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย 3-4 คน (ร้อยละ 25.0) และ เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมากกว่าหรือเท่ากับ 5 คน (ร้อยละ 12.5) ตามลำดับ

Wilson et al. (2004) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงที่ติดเชื้อเอดส์ ภายหลังจากได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ โดยศึกษาจากผู้หญิงที่ติดเชื้อเอดส์ 724 คน ที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 1996 ถึง เดือนมกราคม ปี 2001 พบว่าผู้หญิงที่เริ่มรับยาต้านไวรัสเอดส์ มีเพศสัมพันธ์น้อยลง จากการศึกษายังพบว่า มีคู่นอนมากกว่า 2 คน ภายใน 6 เดือน หลังจากการได้รับยาต้านไวรัส และมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ก่อนการใช้ยาต้านไวรัส มากกว่าหลังการได้รับยาต้านไวรัสโดยมีคู่นอนมากกว่า 2 คน และมีคู่นอน 1 คน

จากการศึกษาของ วรยศ ผลแก้ว (2549) ซึ่งศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์จำนวน 588 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ ยังคงมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามร้อยละ 83.2 ทั้งนี้เมื่อทำการศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัยพบว่ามีจำนวนร้อยละ 66.9 ที่ยังคงใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้เมื่อทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยพบว่า ปัจจัยด้านจำนวนคู่นอนที่มีเพศสัมพันธ์ และการปรากฏอาการป่วยของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($p < .001$)

จากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ สรุปได้ว่าการมีคู่นอนมากกว่า 1 คน นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยทางด้านร่างกาย

- ความต้องการทางเพศ
- การตอบสนองทางเพศ

ปัจจัยทางด้านจิตใจ

- เครียด
- เหงา
- ความตื่นตัวแปลกใหม่

ปัจจัยทางด้านสังคม

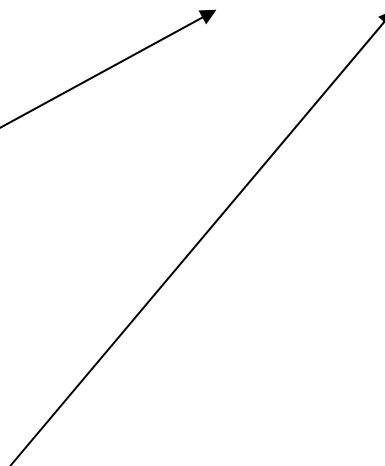
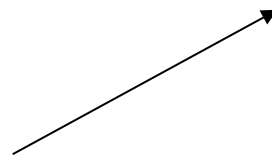
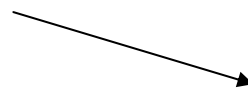
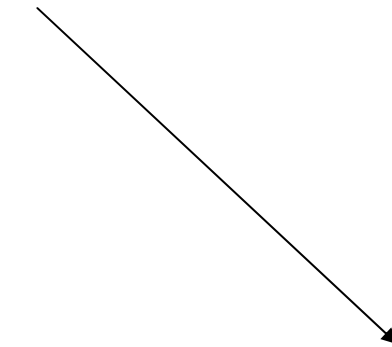
- ค่านิยม

ปัจจัยทางด้านสัมพันธภาพ

ระหว่างคู่สมรส

- ขัดแย้ง

เพศสัมพันธ์นอกสมรส

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษา “พฤติกรรม และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ของชายไทย ใน จังหวัดนครสวรรค์” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากร ตัวอย่างที่ศึกษา และการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในตัวอย่างที่ศึกษาวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรตัวอย่างที่ศึกษา และการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชายไทยที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครสวรรค์

ตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ชายไทยสมรสแล้ว ซึ่งมีอายุระหว่าง 30-60 ปี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือก โดยเลือกชายไทยที่มีอายุอยู่ระหว่าง 30 – 60 ปี ในจังหวัดนครสวรรค์ ทั้งที่จดทะเบียนสมรสและไม่จดทะเบียนสมรส หรือผ่านพิธีการต่างๆที่สังคมของคู่สมรส ยอมรับ เช่น การทำพิธีผูกข้อมือ หรือ พิธีทางศาสนาอื่นๆ ส่วนเกณฑ์การคัดออก ได้แก่ ชายไทยที่ไม่สามารถอ่านออก เขียนได้

จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ณ โรงพยาบาลบางรักนั้น พบว่ามีความชุกเท่ากับ 57.1 % ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา (เขมิกา ยามะรัต, 2542) ดังนั้น การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงใช้สูตรในการคำนวณตัวอย่าง ดังนี้

$$n = Z^2 p(1-p)/d^2$$

$$n = (1.96)^2 0.571(1 - 0.571)/(0.05)^2$$

$$n = 376.4$$

n คือ กลุ่มของตัวอย่าง

Z คือ ค่ามาตรฐานที่ระดับนัยสำคัญ ($0.05 = 1.96$)

P คือ ค่าสัดส่วนของประชากรที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส

d คือ ค่าคงที่

และเพื่อป้องกันความไม่ครบถ้วนของข้อมูล (missing data) ประมาณร้อยละ 10 จึงเพิ่มจำนวนเป็น $(376 + 38 \text{ คน}) 414 \text{ คน}$ โดยปัจจัยที่ทำการศึกษาได้แก่ 1. ความต้องการทางเพศ 2. การตอบสนองทางเพศ 3. ความเครียด 4. ความเหงา 5. ความตื่นเต้นแปลกใหม่ 6. ค่านิยมทางเพศ 7. ความขัดแย้งระหว่างคู่ครอง รวมทั้งสิ้น 7 ปัจจัย

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) เพราะเป็นวิธีที่ เร็ว ง่าย ถูก และสะดวก โดยขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้วิจัยเป็นหลัก ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกสถานที่ในการสุ่มตัวอย่างดังนี้ คือ

- สถานที่ราชการ
- บริษัท ห้างร้านต่างๆ
- สถานที่สาธารณะ ได้แก่ ตลาด ท่ารถ สวนสาธารณะ เป็นต้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในตัวอย่างที่ศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามชนิดให้เขียนตอบเอง โดยผู้วิจัยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน
2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และเพศสัมพันธ์นอกสมรส (ดัดแปลงมาจาก เขมิกา ยามะรัต (2542) และการทบทวนจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง)
3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ได้แก่ ความเครียด, ความเหงา, การแสวงหาความตื่นเต้น, ค่านิยมทางเพศ, ความขัดแย้งระหว่างคู่ครอง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์นอกสมรสจากตำราและเอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา และเอกสารต่าง ๆ
3. สร้างแบบสอบถามตามเกณฑ์ และกรอบเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยอาศัยแบบสอบถามที่ได้มีการวิจัยตำรา และเอกสารต่าง ๆ ในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา การใช้ภาษา การเรียงลำดับคำถาม พร้อมทั้งคำแนะนำแก้ไขและปรับปรุง
5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาตรวจสอบ ความตรงของเนื้อหา ความถูกต้องของเนื้อหา สำนวนภาษาที่ใช้พร้อมทั้งขอคำแนะนำแก้ไขปรับปรุง
6. นำเครื่องมือไปทดลองใช้ กับกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่ประชากรกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม และความเหมาะสม และความชัดเจนของภาษา
7. นำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์และนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ของชายไทยใน จังหวัดนครสวรรค์ มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างเครื่องมือในการวิจัย และทดสอบเครื่องมือ

1. ศึกษา รวบรวมข้อมูล เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนศึกษาปัญหา ผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส รวมทั้งปัจจัยที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส
2. กำหนดขอบเขตและกรอบแนวคิด เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส
3. สร้างแบบสอบถามในการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบชนิดตอบด้วยตนเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการรวบรวมข้อมูลและทบทวนวรรณกรรม โดยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Content Reliability) โดยการทดสอบใช้แบบสอบถามกับชายไทยที่ตรงกับคุณสมบัติ จำนวน 50 คนแล้วนำมาหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ Alpha ของ Cronbach โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ดังนี้ แบบทดสอบความเครียดได้=0.96 แบบทดสอบความเหงา=0.76 แบบทดสอบการแสวงหาความตื่นเต้น=0.91 แบบทดสอบค่านิยมทางเพศ=0.67 แบบทดสอบความขัดแย้ง=0.73

ขั้นที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น ชายไทยในจังหวัดนครสวรรค์ ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ และอำเภอใกล้เคียงที่อยู่ในเขตจังหวัดนครสวรรค์ ที่มีภรรยาแล้ว อายุ 30-60 ปี จำนวน 414 คน ในจังหวัดนครสวรรค์ โดยวิธีการสุ่มตามความสะดวก (Convenience Sampling) จากผู้ที่เต็มใจ และให้ความร่วมมือ

2. ขอความร่วมมือจากชายไทย จังหวัดนครสวรรค์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งชี้แจงขั้นตอนการวิจัยการทำแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ไปแจกแบบสอบถามชนิดเขียนตอบด้วย ตนเอง ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ และอำเภอใกล้เคียงที่อยู่ในเขตจังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้วิธีการสุ่มตามความสะดวก (Convenience Sampling)

3. ผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 414 ชุด โดยให้เขียนตอบเอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและประมวลผล

ผู้วิจัยและทีมงานอีก 2 คน จะเป็นผู้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งก่อนจะดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้อธิบายให้ทีมงานเข้าใจวิธีการเก็บข้อมูล เพื่อให้การเก็บข้อมูลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยการขอความร่วมมือจากหัวหน้าชุมชนหรือหัวหน้าหน่วยงาน ที่ผู้วิจัยจะเข้าไปทำการเก็บตัวอย่างในพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ และอำเภอใกล้เคียงที่อยู่ในเขตจังหวัดนครสวรรค์ การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยและทีมงาน ได้ไปแจกแบบสอบถามชนิดเขียนตอบด้วยตนเองจำนวน 414 ชุด ในบริเวณชุมชนต่างๆ ได้แก่ สวนสาธารณะ สถานีขนส่ง สถานีราชการ และบริษัทต่างๆ ให้กับผู้สมัครใจหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ดังนี้

1. ในพื้นที่สวนสาธารณะ ผู้วิจัย และทีมงาน ซึ่งมีทั้งหมด 3 คน ได้เดินแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มานั่งพักผ่อนในบริเวณสวนสาธารณะในเขตจังหวัดนครสวรรค์ และสวนสาธารณะอำเภอใกล้เคียงในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 127 คน โดยผู้วิจัยและทีมงานได้รอรับแบบสอบถามและให้คำแนะนำ กับผู้สมัครใจ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15 นาทีต่อจำนวน 1 ชุด เก็บคืนได้ครบตามจำนวน

2. บริเวณสถานีขนส่งใน อำเภอเมือง และอำเภอตากดี จังหวัดนครสวรรค์ โดยผู้วิจัยและทีมงานได้ไปแจกแบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังนั่งรอรถประจำทาง จำนวน 28 คน โดยรอเวลาเก็บข้อมูลประมาณ 15 นาที ต่อจำนวน 1 ชุด ซึ่งผู้วิจัยเก็บได้ 27 คน

3. กลุ่มข้าราชการกองทัพอากาศในสังกัดกองบิน 4 อำเภอตากลี จ.นครสวรรค์ ซึ่งผู้วิจัยได้ไปแจกแบบสอบถามชนิดเขียนตอบด้วยตนเอง ด้วยตนเองให้กับข้าราชการ โดยการขออนุญาตหัวหน้าหน่วยงานที่ผู้วิจัยรู้จัก และคุ้นเคย ซึ่งผู้วิจัยแจกไปทั้งหมดจำนวน 160 คน โดยให้ผู้ที่ยกรอข้อมูลเสร็จแล้วใส่ซองปิดผนึก แล้วให้ส่งกับหัวหน้าหน่วยงานของตน ซึ่งผู้วิจัยจะไปเก็บแบบสอบถามจากหัวหน้าหน่วยงานอีกครั้งในเวลาเลิกงาน ซึ่งเก็บคืนได้ 153 ชุด

4. พนักงานบริษัท ในเขต อ.ตากลี และในเขตจังหวัดนครสวรรค์ โดยผู้วิจัยได้ฝากแบบสอบถามจำนวน 63 ชุด พร้อมซองสำหรับใส่แบบสอบถาม ผ่านกลุ่มแม่บ้าน และลูกหลาน ข้าราชการ ที่ได้ทำงานอยู่ในบริษัทต่างๆ ในเขตจังหวัดนครสวรรค์ ให้นำไปแจกเพื่อนพนักงานในบริษัทของตนเอง และรอเก็บในช่วงเลิกงาน ใช้เวลา ประมาณ 2 วัน ได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 56 ชุด

5. ในบริเวณร้านอาหาร และร้านค้าต่างๆ ในเขตจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 26 ชุด โดยผู้วิจัยได้รับแบบสอบถาม ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 15 นาที ต่อจำนวน 1 ชุด ซึ่งเก็บคืนได้ครบตามจำนวน

ซึ่งผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทั้งหมดเป็นเวลา 1 สัปดาห์ สามารถเก็บได้จำนวนทั้งสิ้น 409 ชุด จากทั้งหมด 414 ชุด ตรวจสอบแล้ว ได้แบบสอบถามที่รอกครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 381 ชุด ที่เหลืออีก 28 ชุด ไม่สามารถนำมาทำการวิเคราะห์ได้ เนื่องจาก รอกข้อมูลไม่ครบ เมื่อรวบรวมเสร็จสิ้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ผลในลำดับต่อไป

การประมวลผลข้อมูล

1. เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผลแบบทดสอบความเครียด (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข , 2554)

การให้คะแนน

ตอบ 1 / ไม่รู้สึกเครียด	ให้คะแนน 1 คะแนน
2 / รู้สึกเครียดเล็กน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
3 / รู้สึกเครียดปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
4 / รู้สึกเครียดมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
5 / รู้สึกเครียดมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

การแปลผล

คะแนน 0 - 24 หมายถึง เครียดน้อย

คะแนน 25 - 42 หมายถึง เครียดปานกลาง

คะแนน 43 - 62 หมายถึง เครียดสูง

คะแนน 63 ขึ้นไป หมายถึง เครียดรุนแรง

ระดับความเครียด

1. ความเครียดในระดับต่ำ (Mild Stress) หมายถึง ความเครียดขนาดน้อย ๆ และหายไปในระยะ เวลาอันสั้นเป็นความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ความเครียดระดับนี้ไม่คุกคามต่อการดำเนินชีวิต บุคคลมีการปรับตัวอย่างอัตโนมัติ เป็นการปรับตัวด้วยความเคยชินและการปรับตัวต้องการพลังงานเพียงเล็กน้อยเป็น ภาวะที่ร่างกายผ่อนคลาย

2. ความเครียดในระดับปานกลาง (Moderate Stress) หมายถึง ความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิต ประจำวันเนื่องจากมีสิ่งคุกคาม หรือพบเหตุการณ์สำคัญ ๆ ในสังคม บุคคลจะมีปฏิกิริยาตอบสนองออกมาใน ลักษณะความวิตกกังวล ความกลัว ฯลฯ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติทั่ว ๆ ไปไม่รุนแรง จนก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย เป็นระดับความเครียดที่ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น

3. ความเครียดในระดับสูง (Height Stress) เป็นระดับที่บุคคลได้รับเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิด ความ เครียดสูง ไม่สามารถปรับตัวให้ลดความเครียดลงได้ในเวลาอันสั้นถือว่าอยู่ในเขตอันตราย หากไม่ได้รับการ บรรเทาจะนำไปสู่ความเครียดเรื้อรัง เกิดโรคต่าง ๆ ในภายหลังได้

4. ความเครียดในระดับรุนแรง (Severe Stress) เป็นความเครียดระดับสูงที่ดำเนินติดต่อกันมา อย่างต่อเนื่องจนทำให้บุคคลมีความล้มเหลวในการปรับตัวจนเกิดความเบื่อหน่าย ท้อแท้ หหมดแรง ควบคุมตัวเองไม่ได้เกิดอาการทางกายหรือโรคร้ายต่างๆ ตามมาได้ง่าย

2. เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผลแบบวัดความเหงาม, แบบวัดความตื่นเต้น, แบบวัดค่านิยมทางเพศ, แบบวัดความขัดแย้ง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งดัชนีชี้วัด ออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การแบ่ง คือ การใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังนี้ (กิริยา ลากเจริญวงศ์, 2543: 34)

2.1. ระดับต่ำ หมายถึง มีคะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ยเลขคณิตลบด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\leq \bar{X} - S.D.$)

2.2. ระดับกลาง หมายถึง มีค่าคะแนนอยู่ระหว่างค่าที่มากกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตลบด้วย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานถึงค่าที่น้อยกว่า หรือเท่ากับค่าเฉลี่ยเลขคณิตบวกด้วยส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ($>\bar{X} - S.D$, $\leq\bar{X} + S.D$)

2.3. ระดับสูง หมายถึง มีค่าคะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตบวกด้วยส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ($>\bar{X} + S.D$)

3. ในการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของชายไทย ในจังหวัดนครสวรรค์ การข้อมูลจากแบบสอบถามเจตคติค่านิยมทางเพศ ใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale โดยแบ่ง การวัดออกเป็น 4 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การวัดในลักษณะนี้จะแบ่งการให้คะแนนของระดับการวัดตามความคิดเห็นที่แตกต่าง กันตามข้อคำถามในเชิงบวกและลบ

คำถามเชิงลบ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 3, 4, 5, 6 และ 7

คำถามเชิงบวก จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 2 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตารางแสดงการให้คะแนนแบบสอบถามการวัดเจตคติ

ระดับการวัดให้คะแนน	ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	1
เห็นด้วย	3	2
ไม่เห็นด้วย	2	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	4

หมายเหตุ ค่านิยมทางเพศต่ำ จะมีแนวโน้มของการนอกใจภรรยาสูง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ คือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป โดยแสดงเป็นจำนวนร้อยละ ในส่วนของ ข้อมูลทั่วไป ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา การศึกษา รายได้

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์นอกสมรส โดยใช้สถิติ พื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ไคสแควร์ (Chi – square) ในการวิเคราะห์หา ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์นอกสมรส

จริยธรรมในการวิจัย

การเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง เนื่องจากผู้วิจัยได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติในการให้คำปรึกษา รวมทั้งศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ได้ ซึ่งในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงดำเนินการดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้ในการวิจัยในครั้งนี้ถือเป็นความลับและไม่มีการเขียนชื่อ – นามสกุลของผู้ตอบการ การนำเสนอข้อมูลจะเป็นการนำเสนอเป็นภาพรวม ไม่มีผลกระทบต่อผู้เข้าร่วมทำการวิจัย
2. ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เข้าร่วมการวิจัยในการตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทย ในจังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ สํารวจพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทย และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นชายไทยที่มีอายุ 30 – 60 ปี ในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 381 คน ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้ได้ แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่กินฉันท์สามีภรรยา

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมทางเพศ และเพศสัมพันธ์นอกสมรส

ส่วนที่ 3 ความเครียด ความเหงา การแสวงหาความตื่นเต้น ค่านิยมทางเพศ ความขัดแย้ง

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ได้แก่ อายุ ศาสนา การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่กินกับคู่ ความเครียด ความเหงา การแสวงหาความตื่นเต้น ค่านิยมทางเพศ และความขัดแย้ง

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของลักษณะทั่วไปทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ (ปี)		
30 - 40	185	48.5
41 - 50	123	32.3
51 - 60	73	19.2
รวม	381	100.0
$\bar{X} = 42.14$ S.D. = 8.38 Range = 30 - 60		
ศาสนา		
พุทธ	321	84.3
อิสลาม	37	9.7
คริสต์	23	6.0
รวม	381	100.0
ระดับการศึกษา		
ประถม	24	6.3
มัธยมต้น	74	19.4
มัธยมปลาย	71	18.6
ปวช. / ปวส.	85	22.9
ปริญญาตรี	127	33.3
รวม	381	100.0
สถานภาพสมรส		
แต่งงานจดทะเบียน	209	54.9
แต่งงานแต่ไม่จดทะเบียน	142	37.3
หย่าร้าง	30	7.9
รวม	381	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ) จำนวน และร้อยละของลักษณะทั่วไปทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ	189	49.6
พนักงานบริษัท	77	20.2
รับจ้าง	44	11.5
ค้าขาย	71	18.6
รวม	381	100.0
รายได้ต่อเดือน		
5,001 – 10,000	98	25.7
10,001 – 15,000	86	22.6
15,001 – 20,000	80	21.0
20,001 – 25,000	82	21.5
25,001 – 30,000	25	6.6
30,001 บาทขึ้นไป	10	2.6
รวม	381	100.0
ระยะเวลาที่อยู่กินกับคู่		
ต่ำกว่า 5 ปี	86	22.6
6 – 10 ปี	133	34.9
11 – 15 ปี	60	15.7
16 – 20 ปี	51	13.4
มากกว่า 20 ปี	51	13.4
รวม	381	100.0

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีอายุ 30 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมามีอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.3 อายุเฉลี่ย 42.14 ± 8.38 ปี

ส่วนข้อมูลด้านการนับถือศาสนาของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 84.2 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 9.8

สำหรับข้อมูลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่จบระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาจบระดับ ปวช./ปวส. คิดเป็นร้อยละ 22.3

สำหรับสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่แต่งงานจดทะเบียน คิดเป็นร้อยละ 54.9 รองลงมาคือ แต่งงานแต่ไม่จดทะเบียน ร้อยละ 37.3

ข้อมูลด้านอาชีพส่วนใหญ่รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมาเป็นพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 20.2

ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.7 รองลงมา มีรายได้ อยู่ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.6

ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาที่อยู่กินกับคู่ พบว่าส่วนใหญ่อยู่กินกับคู่เป็นเวลา 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาอยู่กินกับคู่เป็นเวลา ต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.6 ดังแสดงในตารางที่ 1

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมทางเพศ และเพศสัมพันธ์นอกสมรส

แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมทางเพศและเพศสัมพันธ์นอกสมรส รายละเอียดแสดงใน ตารางที่ 2.1 – 2.6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 จำนวนและร้อยละของประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยมี	203	53.3
มี 1 คน	65	17.1
มี 2 คน	28	7.3
มีมากกว่า 2 คนขึ้นไป	85	22.3
รวม	381	100.0

จากข้อมูลที่แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คิดเป็นร้อยละ 53.3 มีเพียงร้อยละ 46.7 ที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และในจำนวนนี้พบว่า ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส กับผู้อื่นมากกว่า 2 คน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา มี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.2 จำนวนและร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ทุกสัปดาห์	35	19.7
2 – 3 ครั้ง/ เดือน	78	43.8
1 เดือน / ครั้ง	28	15.7
2 เดือน / ครั้ง	29	16.3
ไม่ตอบ / อื่นๆ	8	4.5
รวม	178	100.0

ซึ่งเมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และ ความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา นั้น ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส 2-3 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมามีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 19.7 ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.3 จำนวนและร้อยละของของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส

ลักษณะประชากร	จำนวน	ร้อยละ
แฟน/ คนรัก	42	23.7
เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน	52	29.2
คนรู้จัก	35	19.6
หญิงบริการทางเพศ	49	27.5
รวม	178	100.0

จากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสนั้น เมื่อพิจารณาข้อมูลของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสด้วย พบว่า ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์นอกสมรสกับ เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมามีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสกับหญิงบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 27.5 ดังแสดงในตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.4 จำนวนและร้อยละของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสครั้งแรก

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
จากการจัดงานสังสรรค์	27	15.2
จากที่ทำงาน	39	21.9
จากการไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ	65	36.5
จากการดื่มสุรา	41	23.0
ไม่ทราบ/ไม่ตอบ	6	3.4
รวม	178	100.0

เมื่อพิจารณาเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสครั้งแรก พบว่า ส่วนใหญ่มาจากการไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ จำนวนร้อยละ 36.5 รองลงมาพบว่ามาจากการดื่มสุรา คิดเป็นร้อยละ 23.0 ดังแสดงในตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.5 จำนวนและร้อยละของการรับรู้ของคู่สมรสต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
รู้	38	21.4
ไม่รู้	96	53.9
ไม่แน่ใจ	44	24.7
รวม	178	100.0

ในกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ต่อพฤติกรรมดังกล่าว เมื่อสอบถามถึงเรื่องการรับรู้ของคู่สมรส พบว่าคู่สมรสส่วนใหญ่ไม่รู้ว่ามีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมาคือไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 24.7 ดังแสดงในตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.6 จำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ทำให้ท่านมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
มีความต้องการทางเพศสูง	8	4.5
ขัดแย้งกับคู่สมรส(ไม่เข้าใจกัน)	21	11.8
เบื่อหน่ายคู่สมรส	12	6.7
เหงา	23	12.9
เครียด	13	7.3
ห่างไกลคู่สมรส	35	19.6
เพื่อนชักชวน	23	12.9
ความใกล้ชิดกับคู่นอน	12	6.7
ต้องการความตื่นเต้นแปลกใหม่กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส	31	17.4
รวม	178	100.0

เมื่อพิจารณาจากเหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่ามาจากการห่างไกลคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 19.6 รองลงมา ต้องการความตื่นเต้นแปลกใหม่กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสร้อยละ 17.4 ดังแสดงในตารางที่ 2.6

ส่วนที่ 3 ความเครียด ความเหงา การแสวงหาความตื่นเต้น ค่านิยมทางเพศ และความขัดแย้ง

ตารางที่ 3.1 ร้อยละของความคิดเห็นต่อข้อความวัดความเครียดของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นรายข้อความ (n=381)

ข้อความ	คะแนนความเครียด					$\bar{X} \pm S.D.$
	ไม่รู้สึก	รู้สึกเล็กน้อย	รู้สึกปานกลาง	รู้สึกมาก	รู้สึกมากที่สุด	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
กลัวทำงานผิดพลาด	17.1	31.2	42.0	8.4	1.3	2.46 ± 0.91
ไปไม่ถึงเป้าหมายที่วางไว้	17.8	26.8	44.6	9.7	1.0	2.49 ± 0.93
ครอบครัวมีความขัดแย้งกันในเรื่องเงินหรือเรื่องงานในบ้าน	21.3	33.1	37.5	7.6	0.5	2.33 ± 0.91
เป็นกังวลกับเรื่องสารพิษ หรือมลภาวะใน อากาศ น้ำ เสียง และดิน	17.8	54.6	22.8	3.4	1.3	2.16 ± 0.78
รู้สึกว่าต้องแข่งขันหรือเปรียบเทียบ	19.7	50.9	25.2	3.9	0.3	2.14 ± 0.78
เงินไม่พอใช้จ่าย	19.2	20.7	33.1	22.6	4.5	2.72 ± 1.14
กล้ามเนื้อตึงหรือปวด	19.7	38.6	37.5	3.7	0.5	2.27 ± 0.83
ปวดหัวจากความตึงเครียด	26.2	33.6	36.7	3.1	0.3	2.18 ± 0.86
ปวดหลัง	20.2	45.4	31.5	2.4	0.5	2.18 ± 0.79
ความอยากอาหารเปลี่ยนแปลง	33.3	43.6	21.5	1.6	-	1.91 ± 0.78
ปวดศีรษะข้างเดียว	35.4	39.1	23.4	1.8	0.3	1.92 ± 0.83
รู้สึกวิตกกังวล	25.2	39.9	30.4	4.5	-	2.14 ± 0.85
รู้สึกคับข้องใจ	31.5	31.8	32.8	3.4	0.5	2.10 ± 0.91
รู้สึกโกรธ หรือหงุดหงิด	21.3	37.0	33.3	7.9	0.5	2.29 ± 0.91
รู้สึกเศร้า	34.1	23.1	35.7	7.1	-	2.16 ± 0.98
ความจำไม่ดี	26.2	35.2	32.3	6.0	0.3	2.19 ± 0.90

ข้อความ	คะแนนความเครียด					$\bar{X} \pm S.D.$
	ไม่รู้สึกรู้สึกเล็กน้อย	รู้สึกเล็กน้อย	รู้สึกปานกลาง	รู้สึกมาก	รู้สึกมากที่สุด	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
รู้สึกสับสน	30.7	33.1	31.5	4.5	0.3	2.10 $\pm$ 0.90
ตั้งสมาธิลำบาก	31.2	33.6	31.0	4.2	-	2.08 $\pm$ 0.89
รู้สึกเหนื่อยง่าย	26.8	23.9	39.4	9.2	0.8	2.33 $\pm$ 0.99
เป็นหวัดบ่อย ๆ	31.5	20.2	34.9	12.1	1.3	2.31 $\pm$ 1.10

$\bar{X} = 44.5$ S.D.= 1.4 Min = 20 Max = 81

จากตารางที่ 3.1 ความคิดเห็นที่มีต่อความเครียดเป็นมาตรวัดของกรมสุขภาพจิต ซึ่งมีข้อความจำนวน 20 ข้อ ดังนั้นคะแนนทั้งหมดจะเท่ากับ 100.0 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อความคือ ตอบว่าไม่รู้สึกรู้สึกเล็กน้อย ให้คะแนน 1 คะแนน ตอบว่ารู้สึกเล็กน้อย ให้คะแนน 2 คะแนน ตอบว่ารู้สึกปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน ตอบว่ารู้สึกมาก ให้ 4 คะแนน ตอบว่ารู้สึกมากที่สุดให้ 5 คะแนน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยที่ 44.5 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.4 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 20.0 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 81.0 คะแนน ความเห็นที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุดของความ "รู้สึกเล็กน้อย" คือข้อความว่า "เป็นกังวลกับเรื่องสารพิษหรือมลภาวะในอากาศ น้ำ เสียง และดิน" คิดเป็นร้อยละ 54.6 และข้อความที่กลุ่มตัวอย่างตอบน้อยที่สุดของความเห็นรู้สึก "มากที่สุด" คือข้อความว่า "รู้สึกที่ต้องแข่งขันหรือเปรียบเทียบ" "ปวดหัวจากความตึงเครียด" "ปวดศีรษะข้างเดียว" "ความจำไม่ดี" และ "รู้สึกสับสน" คิดเป็นร้อยละ 0.3 และมีไม่ตอบในข้อความที่ 10,12,15,18 ซึ่งก็คือ "ความอยากอาหารเปลี่ยนแปลง" "รู้สึกวิตกกังวล" "รู้สึกเศร้า" "ตั้งสมาธิลำบาก" ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นที่ตอบว่า "รู้สึกมากที่สุด" "มากที่สุดคือข้อที่ 6 ซึ่งมีข้อความว่า" เงินไม่พอใช้จ่าย ร้อยละ 4.5 และตอบว่า "ไม่รู้สึกรู้สึก" มากที่สุดคือ ข้อที่ 11 ซึ่งมีข้อความว่า "ปวดศีรษะข้างเดียว" ร้อยละ 35.4

ตารางที่ 3.1.1 ระดับคะแนนความเครียดของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับคะแนนเครียดน้อย (0-24)	34	8.9
ระดับคะแนนเครียดปานกลาง (25-42)	126	33.1
ระดับคะแนนเครียดสูง (43-62)	201	52.8
ระดับคะแนนเครียดรุนแรง (63-100)	20	5.2
รวม	381	100.0

$\bar{X} = 44.5$ $SD = 1.4$ $Range = 20 - 81$

เมื่อพิจารณาข้อมูลของความเครียดของกลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่าส่วนใหญ่มีระดับคะแนนความเครียดสูง ร้อยละ 52.8 รองลงมา มีระดับความเครียดปานกลาง ร้อยละ 33.1 ดังแสดงในตารางที่ 3.1.1

ตารางที่ 3.2 ร้อยละของความคิดเห็นต่อข้อความแสดงความเหงาของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ย ของความคิดเห็น (N=381)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				$\bar{X} \pm S.D.$
	ไม่เคย	นานๆ ครั้ง	บาง ครั้ง	เสมอๆ	
คุณรู้สึกว่าต้องปรับตัวกับคนรอบข้าง	16.5	36.1	40.4	2.5	2.3 ± 0.78
คุณรู้สึกว่าคุณไม่มีเพื่อน บ่อยไหม	26.3	39.6	28.8	0.8	2.04 ± 0.78
คุณรู้สึกว่าไม่มีใครจะมาหาคุณ บ่อยไหม**	13.0	36.1	34.8	11.5	2.47 ± 0.88
คุณรู้สึกว่าอยู่ตัวคนเดียว บ่อยไหม	24.8	42.4	25.3	3.0	2.07 ± 0.81
คุณรู้สึกว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มเพื่อน**	14.0	31.6	31.1	18.8	2.57 ± 0.97
คุณรู้สึกว่าคุณเป็นคนธรรมดาตามาก ๆ ในหมู่คนรอบ ๆ ตัวคุณบ่อยไหม	7.0	34.1	43.9	10.5	2.61 ± 0.78
คุณรู้สึกว่าคุณปิดตัวเองจากผู้คน บ่อยไหม	27.3	37.1	28.8	2.3	2.06 ± 0.83
คุณรู้สึกว่าสิ่งที่คุณชอบไม่เหมือนกับคนทั่วไป	18.3	39.8	35.6	1.8	2.22 ± 0.77
คุณรู้สึกว่าเปิดเผยและเป็นมิตร บ่อยไหม**	16.8	31.1	27.3	20.3	2.54 ± 1.0
คุณรู้สึกว่าไม่อยากพบใคร บ่อยไหม	31.1	41.6	21.8	1.0	1.92 ± 0.77
คุณรู้สึกว่าอยากหนีทุกสิ่ง บ่อยไหม?	37.8	42.1	14.5	1.0	1.78 ± 0.74
คุณรู้สึกว่าความสัมพันธ์ที่คุณมีกับคนอื่นไม่มี ความหมายบ่อยไหม	24.3	34.3	34.1	2.8	2.16 ± 0.84
คุณรู้สึกว่าไม่มีใครรู้จักคุณดีพอ บ่อยไหม	18.0	38.6	35.8	3.0	2.25 ± 0.80
คุณรู้สึกว่า คุณแยกตัวจากคนอื่น บ่อยไหม	21.8	34.8	37.3	1.5	2.19 ± 0.80
คุณรู้สึกว่า คุณหาเพื่อนไม่ได้ยามที่คุณ ต้องการ บ่อยไหม	20.3	40.1	34.1	1.0	2.17 ± 0.77
คุณรู้สึกว่า คนอื่นไม่เข้าใจคุณ บ่อยไหม	13.0	42.4	38.8	1.3	2.30 ± 0.71
คุณรู้สึกว่า มีผู้คนที่เข้าใจคุณอย่างแท้จริง**	14.3	41.6	27.1	12.5	2.40 ± 0.90
คุณรู้สึกว่า ผู้คนที่อยู่รอบ ๆ ตัวคุณไม่ใช่เพื่อน คุณ บ่อยไหม	24.1	40.9	28.8	1.8	2.09 ± 0.79
คุณรู้สึกว่า มีคนหลายคนที่คุณสามารถคุยด้วย ได้ บ่อยไหม**	15.0	33.6	31.1	15.8	2.50 ± 0.95
คุณรู้สึกว่า มีคนหลายคนที่คุณไปหาได้บ่อย**	11.0	36.3	32.1	16.0	2.56 ± 0.90

$\bar{X} = 45.1$ $SD = 7.2$ $Range = 22 - 66$

** หมายถึง ข้อความเจตคติทางบวก

จากตารางที่ 3.2 ความคิดเห็นที่มีต่อข้อความที่เป็นมาตรวัดความเหงา มีข้อความจำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ หากเป็นข้อความแสดงความหมายทางลบ ตอบว่า “ไม่เคย” ให้คะแนน 1 คะแนน ตอบว่า “นานๆครั้ง” ให้คะแนน 2 คะแนน ตอบว่า “บางครั้ง” ให้คะแนน 3 คะแนน ตอบว่า “เสมอๆ” ให้คะแนน 4 คะแนน แต่หากเป็นข้อความทางบวกจะให้คะแนนในทิศทางตรงกันข้าม ดังนั้นคะแนนทั้งหมดจะเท่ากับ 80.0 คะแนน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยที่ 45.1 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.2 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 22.0 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 66.0 คะแนน เมื่อวิเคราะห์ผลคะแนนเป็นรายข้อ พบว่า

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นตอบว่า “ไม่เคย” มากที่สุด คือข้อที่ 11 ซึ่งมีข้อความว่า “คุณรู้สึกว่าคุณอยากหนีทุกสิ่ง บ่อยไหม” คิดเป็นร้อยละ 37.8

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า “นานๆครั้ง” มากที่สุด คือข้อที่ 4 และ 18 ซึ่งมีข้อความว่า “คุณรู้สึกว่าอยู่ตัวคนเดียวบ่อยไหม” กับ “คุณรู้สึกว่าคนอื่นไม่เข้าใจคุณ บ่อยไหม” คิดเป็นร้อยละ 42.4

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า “บางครั้ง” มากที่สุด คือข้อที่ 6 ซึ่งมีข้อความว่า “คุณรู้สึกว่าคุณเป็นคนธรรมดา มากๆในหมู่คนรอบๆตัวคุณบ่อยไหม” คิดเป็นร้อยละ 43.9

และ ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า “เสมอๆ” มากที่สุด คือข้อที่ 9 ซึ่งมีข้อความว่า “คุณรู้สึกว่าเปิดเผยและเป็นมิตร บ่อยไหม” คิดเป็นร้อยละ 20.3

ตารางที่ 3.2.1 ระดับคะแนนความเหงาของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับคะแนนความเหงาต่ำ (0 – 34.91)	55	14.4
ระดับคะแนนความเหงापานกลาง (34.92 – 52.32)	281	73.8
ระดับคะแนนความเหงาสูง (52.33 – 80)	45	11.8
รวม	381	100.0

$\bar{X} = 45.1$ $SD = 7.2$ $Range = 22 - 66$

เมื่อพิจารณาข้อมูลของความเหงาของกลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสและไม่
มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่าส่วนใหญ่มีระดับคะแนนความเหงापานกลาง ร้อยละ 73.8
รองลงมามีระดับคะแนนความเหงาต่ำ ร้อยละ 14.4 ดังแสดงในตารางที่ 3.2.1

ตารางที่ 3.3 ร้อยละของความคิดเห็นต่อการแสวงหาความตื่นตัวของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น (N=381)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				$\bar{X} \pm S.D.$
	ไม่เคย	บางครั้ง	บ่อย ครั้ง	ตลอด เวลา	
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการดื่มสุราหรือ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	15.5	50.4	20.3	9.3	2.2 ± 0.84
การแสวงหาความตื่นตัวโดยใช้สารเสพติด กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	43.4	41.9	9.0	1.3	1.7 ± 0.70
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการเที่ยวสถาน บันเทิงต่างๆ	19.8	59.6	12.0	4.0	2.0 ± 0.71
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการชมภาพยนตร์ ต่างๆ	18.3	64.9	10.5	1.8	1.96 ± 0.61
การแสวงหาความตื่นตัวในการคบเพื่อนต่าง เพศหลายคน	50.1	34.1	9.8	1.5	1.61 ± 0.71
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการเปลี่ยนคู่วาง บ่อยๆ	60.7	24.1	7.8	3.0	1.51 ± 0.78
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการอ่านหนังสือ ไป	31.8	53.1	9.5	1.0	1.79 ± 0.66
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการดูภาพ ไป	28.3	51.9	13.8	1.3	1.93 ± 1.24
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการดูผู้ที่แต่งตัว เร้าอารมณ์ทางเพศ	21.1	51.4	15.0	2.0	1.98 ± 0.68
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการพูดคุยกับผู้ที่ เร้าอารมณ์ทางเพศ	24.1	54.6	15.3	1.5	1.94 ± 0.69
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการจีบคนใหม่	51.9	33.8	6.8	3.0	1.60 ± 0.76
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการฟังเรื่องเล่า ตื่นตัวทางเพศ	32.3	49.6	12.5	1.0	1.81 ± 0.69
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการสัมผัสที่ เร้าอารมณ์เพศ	24.6	57.1	13.5	0.3	1.89 ± 0.63
การแสวงหาความตื่นตัวโดยการมีเพศสัมพันธ์ ที่เปลี่ยนแปลงท่าทางจากท่าประจำ	17.0	60.2	16.3	2.0	2.03 ± 0.66

$\bar{X} = 25.9$ $SD = 7.1$ $Range = 14 - 52$

จากตารางที่ 3.3 ความคิดเห็นที่มีต่อข้อความของมาตรวัดการแสวงหาที่ตื่นเต้น จำนวน 14 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบว่า "ไม่เคย" ให้คะแนน 1 คะแนน ตอบว่า "บางครั้ง" ให้คะแนน 2 คะแนน ตอบว่า "บ่อยครั้ง" ให้คะแนน 3 คะแนน ตอบว่า "ตลอดเวลา" ให้คะแนน 4 คะแนน ดังนั้นคะแนนทั้งหมดจะเท่ากับ 56.0 คะแนน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยที่ 25.9 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.1 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 14.0 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 52.0 คะแนน เมื่อวิเคราะห์ผลคะแนนเป็นรายข้อ พบว่า

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า "ไม่เคย" มากที่สุด คือข้อที่ 6 ซึ่งมีข้อความว่า "การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการเปลี่ยนคู่ควงบ่อยๆ" คิดเป็น ร้อยละ 60.7

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า "บางครั้ง" มากที่สุด คือข้อที่ 4 ซึ่งมีข้อความว่า "การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการชมภาพยนตร์ไปต่างๆ" คิดเป็นร้อยละ 64.9

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า "บ่อยครั้ง" และ "ตลอดเวลา" มากที่สุดคือ ข้อที่ 1 ซึ่งมีข้อความว่า "การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์" คิดเป็นร้อยละ 20.3 และ 9.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.3.1 ระดับคะแนนการแสวงหาความตื่นตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับคะแนนความตื่นตัวต่ำ (0 – 18.8)	54	14.2
ระดับคะแนนความตื่นตัวปานกลาง (18.82 – 33.06)	277	72.7
ระดับคะแนนความตื่นตัวสูง (33.07 – 56)	50	13.1
รวม	381	100.0

$\bar{X} = 25.9$ $SD = 7.1$ $Range = 14 - 52$

เมื่อพิจารณาข้อมูลการแสวงหาความตื่นตัวทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสและไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่าส่วนใหญ่มีระดับการแสวงหาความตื่นตัวปานกลาง ร้อยละ 72.7 รองลงมาเป็นการแสวงหาความตื่นตัวต่ำ ร้อยละ 14.2 ดังแสดงในตารางที่ 3.3.1

ตารางที่ 3.4 ร้อยละของความคิดเห็นต่อค่านิยมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ยของความความคิดเห็น

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				$\bar{X} \pm$ S.D.
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
ผู้ชายที่สมรสแล้วสามารถแอบไป มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง ได้หลายคนในเวลาเดียวกัน	1.8	19.4	70.3	8.4	2.86 ± 0.58
ผู้ชายไม่ควรมีภรรยาหลายคนใน เวลาเดียวกัน**	10.5	72.7	15.0	1.8	2.08 ± 0.57
ผู้ชายไปต่างถิ่นควรรหา ประสบการณ์มี เพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิงที่นั่น	1.3	17.1	73.2	8.4	2.89 ± 0.54
ผู้ชายสามารถมีภรรยาใหม่ได้โดย ที่ยังไม่เลิกกับภรรยาเก่า	0.8	12.1	63.8	23.1	3.1 ± 0.62
ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน ผู้หญิงเป็นเรื่องปกติ	1.8	12.3	66.4	19.4	3.03 ± 0.63
ผู้ชายไปเที่ยวหญิงบริการเป็นเรื่อง ธรรมดา	4.5	60.1	31.5	3.9	2.35 ± 0.63
การต้อนรับแขกโดยการพาไป เที่ยวหญิงบริการเป็นเรื่องปกติ	2.1	33.3	61.2	3.4	2.66 ± 0.58

$\bar{X} = 19.8$ S.D. = 2.6   Min = 11.0   Max = 17.0

** หมายถึง ข้อความเจตคติทางบวก

จากตารางที่ 3.4 ความคิดเห็นที่มีต่อข้อความของมาตรวัดค่านิยมทางเพศ จำนวน 7 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ หากเป็นข้อความทางลบ ตอบว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้คะแนน 1 คะแนน ตอบว่า “เห็นด้วย” ให้คะแนน 2 คะแนน ตอบว่า “ไม่เห็นด้วย” ให้คะแนน 3 คะแนน ตอบว่า “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้คะแนน 4 คะแนน แต่หากเป็นข้อความเจตคติทางบวกจะให้

คะแนนในทิศทางตรงกันข้าม ดังนั้นคะแนนทั้งหมดจะเท่ากับ 28 คะแนน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยที่ 19.8 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.6 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 11.0 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 17.0 คะแนน พบว่า

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และ “เห็นด้วย” มากที่สุดคือข้อที่ 2 ซึ่งมีข้อความว่า “ผู้ชายไม่ควรมีภรรยาหลายคนในเวลาเดียวกัน” คิดเป็นร้อยละ 10.5 และ 72.5 ตามลำดับ

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า “ไม่เห็นด้วย” มากที่สุดคือข้อที่ 3 ซึ่งมีข้อความว่า “ผู้ชายไปต่างถิ่นควรรหาประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่นั่น” คิดเป็นร้อยละ 73.2

และ ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” มากที่สุดคือข้อที่ 4 ซึ่งมีข้อความว่า “ผู้ชายสามารถมีภรรยาใหม่ได้โดยที่ยังไม่เลิกกับภรรยาเก่า” คิดเป็นร้อยละ 23.1

ตารางที่ 3.4.1 ระดับคะแนนค่านิยมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับคะแนนค่านิยมต่ำ (0 – 17.16)	72	18.9
ระดับคะแนนค่านิยมปานกลาง (17.17 – 22.33)	261	68.5
ระดับคะแนนค่านิยมสูง (22.34 - 28)	48	12.6
รวม	381	100.0

$\bar{X} = 19.8$ S.D. = 2.6 Range = 11 - 28

เมื่อพิจารณาข้อมูลของค่านิยมทางเพศของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ของกลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสและไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่าพบว่ามีระดับคะแนนค่านิยมปานกลาง ร้อยละ 68.5 รองลงมาคือระดับคะแนนค่านิยมต่ำ ร้อยละ 18.9 ดังแสดงในตารางที่ 3.4.1

ตารางที่ 3.5 ร้อยละของความคิดเห็นต่อความขัดแย้งของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น (N=381)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				$\bar{X} \pm S.D.$
	ไม่เคย	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	เสมอ	
คู่ของคุณมักจะไม่ยอมให้คุณไป เที่ยวกลางคืน	14.8	53.9	16.3	10.5	2.23 $\pm$ 0.84
คู่ของคุณมักจะไม่ยอมให้คุณมี เพศสัมพันธ์ในตอนเช้า	20.6	69.2	4.3	1.5	1.87 $\pm$ 0.56
คู่ของคุณมักจะไม่ยอมให้คุณมี เพศสัมพันธ์ในท่าแปลกๆ	17.8	65.4	8.8	3.5	1.98 $\pm$ 0.65
คู่ของคุณมักจะไม่ยอมให้คุณดู ภาพยนตร์ลามก	41.6	40.1	3.8	10.0	1.81 $\pm$ 0.93
คู่ของคุณมักจะมีปฏิเสศการมี เพศสัมพันธ์กับคุณ	33.1	59.1	2.5	0.8	1.70 $\pm$ 0.56
คู่ของคุณมักจะมีอาการหงุดหงิด หลังจากที่มีเพศสัมพันธ์กับคุณ	61.2	31.3	2.8	0.3	1.40 $\pm$ 0.56
คู่ของคุณมักจะทำว่าคุณเวลาที่ คุณมองผู้หญิงคนอื่น	17.3	60.9	11.8	5.5	2.06 $\pm$ 0.73
คุณมักจะมีปฏิเสศการมีเพศสัมพันธ์ กับคู่ของคุณ	39.8	52.4	3.0	0.3	1.61 $\pm$ 0.56

$\bar{X} = 14.7$ SD = 2.9 Range = 8 – 26

จากตารางที่ 3.5 ความคิดเห็นที่มีต่อข้อความของมาตรวัดความขัดแย้ง จำนวน 8 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์ การให้คะแนนคือ ตอบว่า "ไม่เคย" ให้คะแนน 1 คะแนน ตอบว่า "บางครั้ง" ให้คะแนน 2 คะแนน ตอบว่า "บ่อยครั้ง" ให้คะแนน 3 คะแนน ตอบว่า "เสมอ" ให้คะแนน 4 คะแนน ดังนั้นคะแนนทั้งหมดจะเท่ากับ 32.0 คะแนน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยที่ 14.7 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.9 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 8.0 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 26.0 คะแนน เมื่อวิเคราะห์ ผลคะแนนเป็นรายข้อ พบว่า

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า “ไม่เคย” มากที่สุด คือข้อที่ 6 ซึ่งมีข้อความว่า “คู่ของคุณมักจะมีอาการหงุดหงิดหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์กับคุณ” คิดเป็นร้อยละ 61.2

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า “บางครั้ง” มากที่สุด คือข้อที่ 2 ซึ่งมีข้อความว่า “คู่ของคุณมักจะไม่ยอมให้คุณมีเพศสัมพันธ์ในตอนเช้า” คิดเป็น ร้อยละ 69.2

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ตอบว่า “บ่อยครั้ง” และ “เสมอๆ” มากที่สุด คือข้อที่ 1 ซึ่งมีข้อความว่า “คู่ของคุณมักจะไม่ยอมให้คุณไปเที่ยวกลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 16.3 และ 10.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.5.1 ระดับคะแนนความขัดแย้งของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับคะแนนขัดแย้งต่ำ (0 – 11.76)	40	10.5
ระดับคะแนนขัดแย้งปานกลาง (11.77 – 17.53)	296	77.7
ระดับคะแนนขัดแย้งสูง (17.54 - 32)	45	11.8
รวม	381	100.0

$\bar{X} = 14.7$ $SD = 2.9$ $Range = 8 - 26$

เมื่อพิจารณาข้อมูลของความขัดแย้ง ของกลุ่มตัวอย่างบุคคลทั้งที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่าส่วนใหญ่มีระดับความขัดแย้งปานกลาง ร้อยละ 77.7 รองลงมา มีระดับความขัดแย้งต่ำและความขัดแย้งสูง ร้อยละ 10.5 และ 11.8 ดังแสดงในตารางที่ 3.5.1

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ดังแสดงในตารางที่ 4.1 – 4.12 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และอายุ (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี			
	N	%	N	%	N	%
30 – 40 ปี	90	48.6	95	51.4	185	48.6
41 – 50 ปี	68	55.3	55	44.7	123	32.3
51 – 60 ปี	45	61.6	28	38.4	73	19.1

$$X^2 = 3.9 \quad p > .05$$

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อายุ 30-40 ปี ส่วนใหญ่ มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คิดเป็นร้อยละ 51.4 และเมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของ อายุและประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่าไม่มี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และศาสนา (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี			
	N	%	N	%	N	%
พุทธ	174	54.2	147	45.8	321	84.3
อิสลาม	15	40.5	22	59.5	37	9.7
คริสต์	14	60.9	9	39.1	23	6.0

$$X^2 = 3.1 \quad p > .05$$

จากข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาอิสลาม มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คิดเป็นร้อยละ 59.5 ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างศาสนาพุทธมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสร้อยละ 45.8 ซึ่งศาสนาและประสบการณ์การมี เพศสัมพันธ์นอกสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับการศึกษา (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี			
	N	%	N	%	N	%
ประถม	19	79.2	5	20.8	24	6.3
มัธยมต้น	46	62.2	28	37.8	74	19.4
มัธยมปลาย	36	50.7	35	49.3	71	18.6
ปวช./ ปวส.	44	51.8	41	48.2	85	22.3
ปริญญาตรี	58	45.7	69	54.3	127	33.3

$X^2 = 12.0$ $p < .01$

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ร้อยละ 54.3 รองลงมาอยู่ในกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมปลาย ร้อยละ 49.3 ซึ่งความสัมพันธ์ของระดับการศึกษา กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และสถานภาพ (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี		N	%
	N	%	N	%		
แต่งงานจดทะเบียน	129	61.7	80	38.3	209	54.9
แต่งงานไม่จดทะเบียน	64	45.1	78	54.9	142	37.3
หย่าร้าง	10	33.3	20	66.7	30	7.9

$X^2 = 24.8$ $p < .01$

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้างส่วนใหญ่ มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาอยู่ในกลุ่ม แต่งงานแต่ไม่จดทะเบียน ร้อยละ 54.9 ซึ่งความสัมพันธ์ของสถานภาพสมรส กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ กล่าวคือชายไทยที่มีสถานภาพสมรสหย่าร้าง มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มากกว่าสถานภาพสมรสอื่น ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และอาชีพ (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี		N	%
	N	%	N	%		
รับราชการ	110	58.2	79	41.8	189	49.6
พนักงานบริษัท	27	35.1	50	64.9	77	20.2
รับจ้าง	28	63.6	16	36.4	44	11.5
ค้าขาย	38	53.5	33	46.5	71	18.6

$$X^2 = 13.0 \quad p < .01$$

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทส่วนใหญ่ มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คิดเป็นร้อยละ 64.9 รองลงมาอยู่ในกลุ่มอาชีพค้าขาย ร้อยละ 46.5 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของอาชีพกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $p < .01$ อาจสรุปได้ว่าชายไทยที่มีอาชีพพนักงานบริษัท มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสมากกว่าอาชีพอื่น ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และรายได้ (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี			
	N	%	N	%	N	%
5,001 -10,000 บาท	42	42.9	56	57.1	98	25.7
10,001-15,000 บาท	44	51.2	42	48.8	86	22.6
15,001-20,000 บาท	45	56.2	35	43.8	90	21.0
20,001-25,000 บาท	51	62.2	31	37.8	82	21.5
25,001-30,000 บาท	16	64.0	9	36.0	25	6.6
30,001 บาทขึ้นไป	5	50.0	5	50.0	10	2.6

$X^2 = 8.5$ $p > .05$

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท ส่วนใหญ่ มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 50.0 จากค่าไครส์แควร์พบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระยะเวลาที่อยู่กินกับคู่ (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี			
	N	%	N	%	N	%
ต่ำกว่า 5 ปี	47	54.7	39	45.3	88	22.6
6 - 10 ปี	61	45.9	72	54.1	133	34.9
11 -15 ปี	29	48.3	31	51.7	60	15.7
16 -20 ปี	30	58.8	21	41.2	51	13.4
มากกว่า 20 ปี	36	70.6	15	29.4	51	13.4

$X^2 = 10.4$ $p < .01$

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อยู่กินกับคู่กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระยะเวลา 6 - 10 ปี ส่วนใหญ่ มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ร้อยละ 54.1 รองลงมา มีระยะเวลาอยู่กินกับคู่ 11 - 15 ปี ร้อยละ 51.7 ซึ่งระยะเวลาอยู่กินกับคู่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .01$ กล่าวคือ ชายไทยที่มีระยะเวลาอยู่กินกับคู่ ที่อยู่ในระยะเวลา 6 - 10 ปี มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสมากกว่า ชายไทยที่มีระยะเวลาอยู่กินกับคู่ที่อยู่ในระยะเวลาอื่น ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับคะแนนความเครียด (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี			
	N	%	N	%	N	%
ระดับคะแนนเครียดน้อย (0-24)	15	44.1	19	55.9	34	8.9
ระดับคะแนนเครียดปานกลาง (25-42)	67	53.2	59	46.8	126	33.1
ระดับคะแนนเครียดสูง (43-62)	112	55.7	89	44.3	201	52.8
ระดับคะแนนเครียดรุนแรง (63-100)	9	45.0	11	55.0	20	5.2

$$X^2 = 2.2 \quad p > .05$$

จากตารางที่ 4.8. แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนความเครียดกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับคะแนนความเครียดน้อย ส่วนใหญ่ มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ร้อยละ 55.9 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ ระหว่างความเครียดกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับคะแนนความเหงา (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี			
	N	%	N	%	N	%
ระดับคะแนนความเหงาต่ำ (0 – 34.91)	24	43.6	31	56.4	55	14.4
ระดับคะแนนความเหงาปานกลาง (34.92 – 52.32)	155	55.2	126	44.8	281	73.8
ระดับคะแนนความเหงาสูง (52.33 – 80)	24	53.3	21	46.7	45	11.8

$X^2 = 2.5$ $p > .05$

จากตารางที่ 4.9. แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนความเหงากับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับคะแนนความเหงาต่ำส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ร้อยละ 56.4 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ ระหว่างความเหงากับประสบการณ์ การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับคะแนนการแสวงหาความตื่นเต้น (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี			
	N	%	N	%	N	%
ระดับคะแนนตื่นเต้นต่ำ (0 – 18.8)	40	74.1	14	25.9	54	14.2
ระดับคะแนนตื่นเต้นปานกลาง (18.82 – 33.06)	154	55.6	123	44.4	277	72.7
ระดับคะแนนตื่นเต้นสูง (33.07 – 56)	9	18.0	41	82.0	50	13.1

$X^2 = 35.0$ $p < .001$

จากตารางที่ 4.10. แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาระดับคะแนนความตื่นเต้นทางเพศกับประสบการณ์ การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับคะแนนความตื่นเต้นสูงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คิดเป็นร้อยละ 82.0 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ ระหว่างการแสวงหาความตื่นเต้นทางเพศกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .001$

ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับคะแนน
 ค่านิยม (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี			
	N	%	N	%	N	%
ระดับคะแนนค่านิยมต่ำ (0 – 17.16)	32	44.4	40	56.6	72	18.9
ระดับคะแนนค่านิยมปาน กลาง (17.17 – 22.33)	138	52.9	123	47.1	261	68.5
ระดับคะแนนค่านิยมสูง (22.34 - 28)	23	68.8	15	31.2	48	12.6

$X^2 = 6.9$ $p < .01$

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนค่านิยมการมี
 เพศสัมพันธ์นอกสมรสกับประสบการณ์ การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับ
 คะแนนค่านิยมทางเพศต่ำ ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสร้อยละ 56.6 เมื่อพิจารณา
 ความสัมพันธ์ ระหว่างค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอก
 สมรส พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และระดับคะแนนความขัดแย้ง (n=381)

ข้อมูล	เพศสัมพันธ์นอกสมรส				รวม	
	ไม่มี		มี			
	N	%	N	%	N	%
ระดับคะแนนขัดแย้งต่ำ (0 – 11.76)	31	77.5	9	22.5	40	10.5
ระดับคะแนนขัดแย้งปานกลาง (11.77 – 17.53)	151	51.0	145	49.0	296	77.7
ระดับคะแนนขัดแย้งสูง (17.54 - 32)	21	46.7	24	53.3	45	11.8

$X^2 = 10.8$ $p < .01$

จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนความขัดแย้งกับประสบการณ์ การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับคะแนนความขัดแย้งสูง ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คิดเป็นร้อยละ 53.3 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทยในจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ชายไทยในจังหวัดนครสวรรค์ อายุ 30-60 ปี จำนวน 381 คน เก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตามความสะดวก (Convenience Sampling) จากผู้ที่เต็มใจ และให้ความร่วมมือ โดยแจกแบบสอบถามตามหน่วยงานราชการ บริษัทห้างร้าน และบริเวณชุมชน ในจังหวัดนครสวรรค์

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 ความชุกและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ส่วนที่ 3 ร้อยละของความคิดเห็นต่อข้อความของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของกลุ่มตัวอย่างและระดับคะแนนของปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ซึ่งการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส แต่งงานจดทะเบียน ส่วนใหญ่มีระยะเวลาอยู่กับคู่ ระหว่าง 6 – 10 ปี ส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ รองลงมาเป็นพนักงานบริษัท มีรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท รองลงมามีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท

การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบปริญญาตรี เนื่องจากการสุ่มตามความสะดวก (Convenience Sampling) ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ได้ส่วนใหญ่จะเป็นประชากรที่รับราชการ ทำงานตามบริษัทห้างร้าน จึงเป็นผู้ที่มีการศึกษาเป็นระดับปริญญาตรีเป็นส่วนมาก ซึ่งยังไม่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรในจังหวัดนครสวรรค์ได้

2. การศึกษาความชุกและพฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส จากคำถามประสพการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสด้วย สถานการณ์มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสครั้งแรก การรับรู้ของคู่สมรส และ เหตุผลที่ทำให้

มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสนั้น พบว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คิดเป็นร้อยละ 53.3 ซึ่งทั้งนี้ ร้อยละ 46.7 เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ซึ่งเมื่อทำการวิเคราะห์หลังในรายละเอียดเฉพาะในกลุ่มที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส 2-3 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 43.8 ส่วนบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสด้วย ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์นอกสมรสกับ เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ซึ่งต่างจากการศึกษาของ ชาย โพธิ์สิตาและคณะ (2537) ได้เก็บข้อมูลประชากรตัวอย่างจำนวน 1,075 ราย ในเขตกรุงเทพมหานคร สระบุรี และอุดรธานี พบว่าผู้ชายที่ทำการศึกษาเกือบทั้งหมดมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสคือผู้ชายส่วนใหญ่มีคู่ร่วมเพศหลายคน และนิยมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ สถานการณ์ที่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสครั้งแรก พบว่า ส่วนใหญ่มาจาก การไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ จำนวนร้อยละ 36.5 ทั้งนี้การศึกษารับรู้ของคุณสมรสต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่า คู่สมรสไม่รู้ คิดเป็นร้อยละ 53.9 ในขณะที่เหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่าส่วนใหญ่มาจากการห่างไกลคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 19.6 รองลงมาพบว่า ต้องการความตื่นเต้นแปลกใหม่กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสร้อยละ 17.4

3. การศึกษาความคิดเห็นหรือเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ความเครียด ความเหงา การแสวงหาความตื่นเต้น ค่านิยมทางเพศ และความขัดแย้ง

3.1 ความเครียด จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.8 มีระดับความเครียดสูง รองลงมา มีความเครียดปานกลาง ร้อยละ 33.1 เมื่อพิจารณาข้อความรายข้อ ที่มีผู้ตอบ “รู้สึกมาก” และ “มากที่สุด” คือข้อความที่ว่า “เงินไม่พอใช้จ่าย” รู้สึกมาก ร้อยละ 22.6

3.2 ความเหงา จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.8 มีระดับความเหงापานกลาง รองลงมา มีความเหงาต่ำ ร้อยละ 14.4 เมื่อพิจารณาข้อความรายข้อ ที่มีผู้ตอบ “เสมอๆ” มากที่สุด คือข้อความที่ว่า “คุณรู้สึกว่าเป็นมิตร บ่อยไหม” คิดเป็นร้อยละ 20.3

3.3 การแสวงหาความตื่นเต้น จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.7 มีระดับการแสวงหาความตื่นเต้นปานกลาง รองลงมา มีการแสวงหาความตื่นเต้นต่ำ ร้อยละ 14.2 เมื่อพิจารณาข้อความรายข้อ ที่มีผู้ตอบ “ตลอดเวลา” มากที่สุด คือข้อความที่ว่า “การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์” คิดเป็นร้อยละ 9.3

3.4 ค่านิยมทางเพศ จากการศึกษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.5 มีระดับค่านิยมทางเพศด้านการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสมีระดับปานกลาง รองลงมาคือค่านิยมทางเพศต่ำ ร้อยละ 18.9 เมื่อพิจารณาข้อความรายข้อ ที่มีผู้ตอบ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” มากที่สุด คือข้อความที่ว่า “ผู้ชายสามารถมีภรรยาใหม่ได้โดยที่ยังไม่เลิกกับภรรยาเก่า” คิดเป็นร้อยละ 23.1

3.5 ด้านความขัดแย้ง จากการศึกษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.7 มีระดับความขัดแย้งปานกลาง รองลงมาคือความขัดแย้งสูง ร้อยละ 11.8 เมื่อพิจารณาข้อความรายข้อ ที่มีผู้ตอบ “เสมอ” มากที่สุด คือข้อความที่ว่า “คู่ของคุณมักจะไม่ยอมให้คุณไปเที่ยวกลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 10.5

4. การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า

4.1 ปัจจัยด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ปัจจัยด้านศาสนากับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ปัจจัยด้านระดับการศึกษา กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างชายที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสมากกว่าระดับการศึกษาที่น้อยกว่า

4.4 ปัจจัยด้านสถานภาพสมรสกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างชายที่มีสถานภาพหย่าร้าง มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสมากกว่าสถานภาพสมรสอื่น

4.5 ปัจจัยด้านอาชีพกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างชายที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสมากกว่าอาชีพอื่น

4.6 ปัจจัยด้านรายได้กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.7 ปัจจัยด้านระยะเวลาที่อยู่กินกับคู่กับการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างชายที่มีระยะเวลาอยู่กินกับคู่ ที่อยู่ในระยะเวลา 6 - 10 ปี มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มากกว่า กลุ่มตัวอย่างชายที่มีอายุการอยู่กินกันในช่วงระยะเวลาอื่น

4.8 ปัจจัยด้านความเครียด กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.9 ปัจจัยด้านความเหงา กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.10 ปัจจัยด้านการแสวงหาความตื่นเต้น กับการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .001$ ทั้งนี้การแสวงหาความตื่นเต้น มีระดับคะแนนความตื่นเต้นทางเพศกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส คิดเป็นร้อยละ 82.0

4.11 ปัจจัยด้านค่านิยมทางเพศ กับการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ โดยพบว่าคะแนนค่านิยมเฉลี่ยที่ 19.78 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.62 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 11.0 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 17.0 คะแนน ทั้งนี้ในกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าคะแนนของค่านิยมทางเพศต่ำ จะมีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสมากกว่ากลุ่มตัวอย่างชายที่มีค่าคะแนนของค่านิยมทางเพศสูง

4.12 ปัจจัยด้านความขัดแย้ง กับการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ ทั้งนี้ในกลุ่มที่มีค่าระดับคะแนนความขัดแย้งกับคู่ครองสูง มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสมากกว่ากลุ่มตัวอย่างชายที่มีค่าคะแนนความขัดแย้งต่ำ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทย ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามผลการสรุปในส่วนที่สามซึ่งเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากข้อสรุปที่พบว่า ปัจจัยด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากข้อสรุปในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านอายุกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การนอกใจภรรยาหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรณยานั้น ไม่จำกัดที่อายุ และมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้ทุกช่วงอายุดังการแสดงในรายงานผลการวิจัย ทั้งนี้ผลการวิจัยนี้พบว่า มี

ความแตกต่างกับผลของการศึกษาของ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545) ที่พบว่า กลุ่มอายุที่ปรากฏว่า มีความสัมพันธ์ทางเพศนอกสมรสมากที่สุดเป็นกลุ่มวัยกลางคนมากกว่าวัยอื่นๆ ทั้งนี้ผลการศึกษาในครั้งนี้ มีความแตกต่างจากการศึกษาที่ผ่านมา นั้น อาจเนื่องมาจาก ความแตกต่างของช่วงเวลา ที่ทำการศึกษา รวมทั้งความแตกต่างของพัฒนาการ พฤติกรรมและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงอาจทำให้เป็นที่มาของการศึกษาที่ทำให้ได้ผลสรุปที่แตกต่างไป

2. จากข้อสรุปที่พบว่าปัจจัยด้านศาสนาไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากข้อสรุปในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านศาสนากับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Okola Oyediran (2009) เรื่อง การศึกษาความชุกของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเพศสัมพันธ์นอกสมรสของเพศชายไนจีเรีย ดังนั้นการศึกษานี้จึงสามารถอธิบายได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสไม่เกี่ยวกับการนับถือศาสนา

3. จากข้อสรุปที่พบว่าปัจจัยด้านระดับการศึกษา กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ ซึ่งจากข้อสรุปในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Okola Oyediran (2009) เรื่อง การศึกษาความชุกของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเพศสัมพันธ์นอกสมรสของเพศชายไนจีเรีย ซึ่งพบว่าปัจจัยของระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ดังนั้นจึงเป็นการยืนยันผลการศึกษานี้ได้ว่า การนอกใจภรรยาหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา นั้น การศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่มีแนวโน้มที่จะทำให้เพศชายที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมการนอกใจภรรยาหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา มากกว่าการศึกษาในระดับอื่น

4. จากข้อสรุปที่พบว่าปัจจัยด้านสถานภาพสมรสกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ ซึ่งจากข้อสรุปในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กันกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส สามารถอธิบายได้ว่า สถานภาพสมรสเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่มีแนวโน้มที่จะทำให้เพศชายมีพฤติกรรมการนอกใจภรรยาหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างชายไทยที่มีสถานภาพหย่าร้าง อาจมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา มากกว่าชายไทยที่มีสถานภาพอื่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545) ที่พบว่า การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสเกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรสโดยเฉพาะ การแยกกันอยู่ และ

สถานภาพสมรส กรณีที่ต่างฝ่ายต่างมีสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นแต่ยังคงดำรงสภาพชีวิตสมรส รวมทั้งการมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่สามเพียงฝ่ายเดียวแต่ยังคงดำรงสภาพชีวิตสมรสอยู่

5. จากข้อสรุปที่พบว่าปัจจัยด้านอาชีพกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ ซึ่งจากข้อสรุปในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส สามารถอธิบายได้ว่า พฤติกรรมการนอกใจภรรยา หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา มากกว่าผู้ที่มิอาชีพอื่น ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ปรีชา ช้างขวัญยืน (2541) ที่ศึกษาสาเหตุที่ผู้ชายมีภรรยาหลายคน พบว่า มีสาเหตุมาจากการที่ฝ่ายชายต้องเดินทางไปทำงานที่อื่นเป็นเวลานาน ทำให้ผู้ชายได้พบปะกับผู้หญิงอื่น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าอาชีพที่ต้องค้างนอกบ้านเป็นสาเหตุให้ชายมีเมียมาก ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เพศชายที่มีอาชีพพนักงานบริษัท และต้องเดินทางไปทำงานที่อื่น ทำให้ต้องนอนค้างนอกบ้านเป็นเวลานานเป็นสาเหตุให้ชายมีเมียมาก หรือมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสนั่นเอง อาจสรุปได้ว่า อาชีพแต่ละอาชีพมักจะมีการเดินทางไปทำงานที่อื่น ซึ่งเป็นสาเหตุให้เพศชายห่างไกลภรรยา และไปมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสกับหญิงอื่น

6. จากข้อสรุปที่พบว่าปัจจัยด้านรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากข้อสรุปในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้าน รายได้ต่อเดือนกับ ประสพการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ 2Kola Oyediran (2009) เรื่อง การศึกษาความชุกของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของเพศชายไนจีเรีย ที่พบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ดังนั้นผลการศึกษาวิจัยนี้จึงสามารถอธิบายได้ว่า การนอกใจภรรยาหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา นั้น ไม่จำกัดที่รายได้

7. จากข้อสรุปที่พบว่าปัจจัยด้านระยะเวลาที่อยู่กินกับคู่กับการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ ซึ่งจากข้อสรุปในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านระยะเวลาที่อยู่กินกับคู่กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นสามารถอธิบายได้ว่า ระยะเวลาที่อยู่กินกับคู่โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างชายที่มีระยะเวลาอยู่กินกับคู่ 6 - 10 ปี มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มากกว่า กลุ่มตัวอย่างชายที่มีอายุการอยู่กินกันในช่วงระยะเวลาอื่น

8. จากข้อสรุปที่พบว่าปัจจัยด้านความเครียดกับการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากข้อสรุปในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า

ปัจจัยด้านความเครียดไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส สามารถอธิบายได้ว่าการนอกใจภรรยาหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา นั้นไม่จำกัดที่ความเครียด และมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้กับชายไทยที่มีความเครียดในทุกระดับนั่นเอง อย่างไรก็ตามจากผล การศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เขมิกา ยามะรัต (2542) ที่ศึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์ นอกสมรส ของชายผู้มารับบริการที่โรงพยาบาลบางรัก จำนวน 84 ราย ที่พบว่าปัจจัยด้าน ความเครียดเกี่ยวข้องกับ การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ซึ่งความขัดแย้งของผลการศึกษา นี้สามารถ อธิบายได้ว่า ความเปลี่ยนแปลงของทางสังคมในช่วงเวลาที่แตกต่างกันของการศึกษานี้ รวมทั้งความ แตกต่างของกลุ่มตัวอย่างนี้เก็บในชายทั่วไป จึงอาจมีผลทำให้การศึกษามีข้อสรุปที่แตกต่างกันไป ด้วย

9. จากข้อสรุปที่พบว่าปัจจัยด้านความเหงากับการมีพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์นอก สมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากข้อสรุปในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านความเหงา ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส การศึกษานี้สามารถ อธิบายได้ว่า การนอกใจภรรยาหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา นั้นไม่จำกัดที่ ระดับความเหงา และมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้ทุกระดับความเหงานั่นเอง อย่างไรก็ตามจากผล การศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เขมิกา ยามะรัต (2542) ที่ศึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์ นอกสมรส ของชายผู้มารับบริการที่โรงพยาบาลบางรัก จำนวน 84 ราย ที่พบว่าปัจจัยด้านความ เหงาเกี่ยวข้องกับ การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ซึ่งความขัดแย้งของผลการศึกษา นี้สามารถอธิบาย ได้ว่า ความเปลี่ยนแปลงของทางสังคมในช่วงเวลาที่แตกต่างกันของการศึกษานี้ รวมทั้งความแตกต่าง ของกลุ่มตัวอย่างนี้เก็บในชายทั่วไป จึงอาจมีผลทำให้การศึกษามีข้อสรุปที่แตกต่างกันไป ด้วย

10. จากข้อสรุปที่พบว่าปัจจัยด้านการแสวงหาความตื่นเต้นกับการมีพฤติกรรม การมี เพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างไรมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $P < .001$ ซึ่งจากข้อสรุปใน งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านการแสวงหาความตื่นเต้นมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ นอกสมรส การศึกษานี้สามารถอธิบายได้ว่า การแสวงหาความตื่นเต้นทางเพศ ยิ่งแสวงหามาก เท่าไรก็จะมีแนวโน้มของการทำให้เพศชาย มีพฤติกรรม การนอกใจภรรยาหรือมีความสัมพันธ์ ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา ทั้งนี้การศึกษานี้ มีความสัมพันธ์กับการศึกษาของ เขมิกา ยามะ รัต (2542) ที่ทำการศึกษารื่องเพศสัมพันธ์นอกสมรส พบว่า การแสวงหาความตื่นเต้นเป็นปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส

11. จากข้อสรุปที่พบว่าปัจจัยด้านค่านิยมทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสกับการ มีพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างไรมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$

โดยพบว่าคะแนนค่านิยมทางเพศเฉลี่ยที่ 19.78 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.62 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 11.0 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 17.0 คะแนน ซึ่งจากข้อสรุปในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านค่านิยมทางเพศ มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ทั้งนี้ค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธิดาพร อุดทน (2542) ที่พบว่าการมีภรรยาบางส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากบุคคลในครอบครัวและเพื่อน

สามารถสรุปได้ว่าการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ในกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าคะแนนค่านิยมทางเพศต่ำ จะมีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสมากกว่ากลุ่มตัวอย่างชายที่มีค่าคะแนนค่านิยมทางเพศสูง

12. จากข้อสรุปที่พบว่าปัจจัยด้านความขัดแย้งกับการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ $p < .01$ ทั้งนี้ในกลุ่มที่มีค่าระดับคะแนนความขัดแย้งสูง จะมีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสมากกว่ากลุ่มตัวอย่างชายที่มีค่าคะแนนความขัดแย้งต่ำ ซึ่งจากข้อสรุปในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านความขัดแย้งมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ทั้งนี้ผลการวิจัยนี้พบว่า สอดคล้องกับการศึกษาของพรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2540) ที่ทำการศึกษพฤติกรรมของกลุ่มสมรสในชีวิตสมรส พบว่านิสัยที่เป็นภัยต่อชีวิตสมรสได้แก่ นิสัยขี้บ่น จู้จี้ ขี้โมโห ซึ่งนับเป็นพฤติกรรมทำให้เกิดความขัดแย้งและนำไปสู่ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส เช่นเดียวกับการศึกษาของ ของศิริรัตน์ แอดสกุล (2540) ที่ทำการศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้ชายมีภรรยาบ่อย คือ การที่หญิงซึ่งเป็นภรรยาหลวงมีการเปลี่ยนแปลงตนเองในลักษณะที่แย่ง ภายหลังการแต่งงาน ด้วยการเปลี่ยนเป็นคนจู้จี้ขี้บ่น และสอดคล้องกับการศึกษาของ Lucia F. และคณะ (2006) ที่พบว่าการมีคู่นอนหลายคนของชายเกิดจากความไม่มั่นใจทางเพศ ความขัดแย้ง และสัมพันธ์ภาพที่ห่างเหิน

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทย ในจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งในการศึกษาต่อไปอาจขยายการศึกษากลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง

2. ผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ตามปัจจัยต่างๆ เช่น ปัจจัยในด้านสถานภาพสมรส จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่หย่าร้าง จะมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส มากกว่ากลุ่มตัวอย่างอื่นๆ และนำปัจจัยดังกล่าวมาเป็นข้อมูลเพื่อหาแนว

ทางแก้ไขและป้องกันปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ พร้อมทั้งปัญหาสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิตที่เกิดจากปัจจัยด้านต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการป้องกันอย่างถูกวิธี ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น หัวหน้าหน่วยงาน หรือหัวหน้าชุมชน จึงควรให้คำแนะนำ ให้ความรู้และคำปรึกษาที่ถูกต้อง

3. ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น หัวหน้าหน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ควรมีการเสริมสร้างให้ประชากรมีความเข้าใจ มีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว การหย่าร้าง การสร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว ฯลฯ เพื่อทำให้เกิดทัศนคติ ความเชื่อและพฤติกรรมที่ถูกต้อง รวมทั้งวางแผนทาง เพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ พร้อมทั้งปัญหาสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิตที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างในหน่วยงานราชการ บริษัทร้านค้า และพื้นที่ตลาดสาธารณะเป็นส่วนใหญ่ ทำให้กลุ่มตัวอย่างโดยมากเป็นข้าราชการและบุคคลในเมือง จึงทำให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ พนักงานบริษัท ไม่มีอาชีพอื่น ๆ มากพอที่จะเป็นตัวแทนของประชากรจังหวัดนครสวรรค์จริง

2. ผู้วิจัยเลือกสุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดนครสวรรค์ และพื้นที่ใกล้เคียงมากกว่าพื้นที่ในอำเภอที่อยู่ไกลตัวจังหวัด จึงทำให้งานวิจัยในครั้งนี้นี้ยังไม่สามารถเป็นตัวแทนของจังหวัดนครสวรรค์ได้

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายไทย ในจังหวัดนครสวรรค์นั้น ซึ่งในการศึกษาครั้งต่อไปควรขยายการศึกษาที่มีการสุ่มตัวอย่างเป็นระบบ กระจายทุกกลุ่มประชากร และพื้นที่

2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสเชิงคุณภาพ เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ได้มากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

สาธารณสุข, กระทรวง. กรมอนามัย. สถานการณ์การติดเชื้อรายใหม่ในประเทศไทย.

[ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://epid.moph.go.th/news/aids> [11 ธันวาคม 2552]

กุลยา สุหรั่งพรหม. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญและสายอาชีพในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการระบอบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

เขมิกา ยามะรัต, จงกล ตั้งอุตสาหะ, เอี่ยมพร คชการ, บุญเทียม เทพพิทักษ์ศักดิ์, ไพลิน ศรีสุขไข และ นิกร ดุสิตสิน. พฤติกรรมทางเพศ และความคิดเห็นต่อชายที่มาใช้บริการทางเพศของหญิงบริการ. กรุงเทพมหานคร:สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

เขมิกา ยามะรัต, จงกล ตั้งอุตสาหะ, เอี่ยมพร คชการ, บุญเทียม เทพพิทักษ์ศักดิ์, ไพลิน ศรีสุขไข และ นิกร ดุสิตสิน. เพศสัมพันธ์นอกสมรสของชายผู้มารับบริการที่โรงพยาบาลบางรัก. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

จันทร์เพ็ญ แสงเทียนฉาย, มาร์คแวนแลนดิงแฮม, จอห์น โนเดล, แอนโทนี่ ประมวลรัตน์. เพื่อนภรรยา และเพศสัมพันธ์นอกสมรสในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. เพศวิถี: นิยามความหมาย และพัฒนาการกรอบแนวคิด.

เอกสารประกอบการบรรยายในการสัมมนาเรื่องการพัฒนาเยาวชนเชิงบวก (Positive Youth Development) วันที่ 17-20 มีนาคม 2551 ณ โรงแรมเฟิสท์ กรุงเทพมหานคร, 2551.

จิตติมา ภาณุเดชะ, ณัฐยา บุญภักดี และ ธัญญา ใจดี. สิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ หัวใจสำคัญของสุขภาพผู้หญิง. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ศรีเมืองการพิมพ์, 2550.

ชาย โพธิ์สิตา และคณะ. ลักษณะทั่วไปและพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง.

กรุงเทพมหานคร: โครงการวิจัยทางพฤติกรรมเพื่อป้องกันโรคเอดส์ในประเทศไทย

- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.
- ธิดำพร อุดทน. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาบ่อยของผู้ชาย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- นิกร ดุสิตสิน. เพศศึกษาสำหรับคู่สมรส. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยและพัฒนาเพศศาสตร์
ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- นิกร ดุสิตสิน, วีระ นิยมวัน, ไพลิน ศรีสุขโข. คู่มือการสอนเพศศึกษาสำหรับมัธยมศึกษา.
ศูนย์วิจัยและพัฒนาเพศศาสตร์ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- นิกร ดุสิตสิน, ไพลิน ศรีสุขโข. เพศศาสตร์ศึกษาระดับมัธยมปลาย. ศูนย์วิจัยและพัฒนา
เพศศาสตร์ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- นิกร ดุสิตสิน. คู่มือการให้การปรึกษาปัญหาทางเพศ. ศูนย์วิจัยและพัฒนาเพศศาสตร์
ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- บุญยศศักดิ์ แววกักดี. การรับรู้เกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
และอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาคประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. 2527
- พนัส หันนาคินทร์. การสอนค่านิยมและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนต, 2523.
- พิมพ์วัลย์ บุญมงคล. แนวคิด ทฤษฎี และวิธีวิทยาในการศึกษาเพศวิถี. [ออนไลน์]. 2553.
แหล่งที่มา: http://hpe4.anamai.moph.go.th/hpe/data/yfhs/sexuality_theory.pdf
[สิงหาคม 2553]
- ภัสสร ลิมานนท์. บทบาทเพศ สถานภาพสตรีกับการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร:
วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- มุกดา ศรียงค์, นวลศิริ เปาโรหิตย์, สิริวรรณ สารระนาค, สุวิไล เรียงวัฒนสุข และ
นิภา แก้ว ศรีงาม. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2539.
- มูลนิธิเพื่อนหญิง ฝ่ายศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี. รายงานการวิจัยเรื่องผลกระทบของสุราใน
ฐานะปัจจัยร่วมการเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว. กรุงเทพมหานคร, 2546.
- ยศ สันตสมบัติ. มนุษย์กับวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2540.
- รัชนี นพเกตุ. มนุษย์: จิตวิทยาทางเพศ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประกายพริ้ง, 2542

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 . ฉบับที่ 42.

กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์, 2546: 80, 2542.

วรัชศ ผลแก้ว. การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

วรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล, อุทัยวรรณ แจ่มสุธี และ อำนาจ เนตยสุภา. รายงานวิจัยการประเมินกระบวนการยุติธรรมในการคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิเพื่อนหญิง, 2546.

วิลาสินี พนานครทรัพย์. ความรุนแรงต่อผู้หญิงในชีวิตคู่: เสียงของผู้หญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

วีระพล จันทศิริยิ่ง. พจนานุกรมภาพ เรื่องเพศ. โรงพิมพ์ หาดใหญ่. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2538.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

สมภาพ เรื่องตระกูล. ความผิดปกติทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ. กรุงเทพฯ : คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2546.

สหภาพ พูลเกษร. การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร, 2544.

สุวัทนา อารีพรรค. ความผิดปกติทางจิต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

โสภณสมิ์ จันทระภา. การบริหารทางจิตสำหรับวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

สาโรช บัวศรี. จริยศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2536

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. สถิติคดีอาญา.[ออนไลน์].2553.

แหล่งที่มา:<http://statistic.ftp.police.go.th> [25 สิงหาคม 2553]

เหมวรรณ เหมะนัค. ความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษาในกรณีสามีผู้มีรายได้น้อยในเขตเทศบาล

เมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. คณะสังคมวิทยา
และมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533

อุบลรัตน์ ธนจุจิวงค์, นิชชา เทพปัญญาพร, ภัทรานี ภูวประชาชาติ, สุรางรัตน์ วงศ์วิวัฒน์เสรี,
จิตราภรณ์ รักษาวงศ์, สุณีย์ เจริญภูมิการกิจ. กรุงเทพมหานคร รัทันแอดส์. สำนัก
อนามัย กรุงเทพมหานคร. วารสารปีที่ 17 ฉบับที่ 87 มกราคม – มีนาคม 2552
เอื้อมพร คชการ และคณะ . ทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของชายผู้ใช้บริการสถานเริง
รมณ์. ศูนย์วิจัยและพัฒนาเพศศาสตร์ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ภาษาอังกฤษ

- Cochran, W. GSampling Techniques. New York : John Wiley and Sons, 1977.
- Daniel Jordan Smith. Modern Marriage, Men's Extramarital Sex, and HIV Risk in Southeastern Nigeria. Am J Public Health. June; 97(6): 997–1005, 2007.
- Fred, S. Human sexual Behavior. Newyok :John Wiley and Sons,1970: pp 21-22.
- Kinsey, A.C, Pomeroy, W.B., Martin, C.E., and Gebhard, P.H. Sexual behavior in the human male Philadelphia: W.B. Saunders, 1948.
- Kim Solstad and Davor Mucic. Extramarital sexual relationships of middle-aged Danish men: attitudes and behavior. Department of Internal Medicine C, Copehagen, Denmark, 1999.
- Lucia F. O'Sullivan, Susie Hoffman, Abigail Harrison, and Curtis Dolezal. Men, Multiple Sexual Partners, and Young Adults' Sexual Relationships: Understanding the Role of Gender in the Study of Risk. J Urban Health. 2006 July; 83(4): 695–708. Published online 2006 June 7.
- Suwadee T. Patana. Polygamy or monogamy : The debate on Gender Relations in Thai Society. 1913-1935. Department of History faculty of Arts Chulalongkorn University. Vincent E, Bouhnik AD, Carrieri MP, Rey D, Dujardin P, Granier F, Fuzbet JG, Obadia Y, Moatti JP, Spire B. Impact Of HAART-related side effects on unsafe sexual behaviours in HIV-infected injecting drug users: 7 year follow up. AIDS. 2004 Jun: 1321-5
- Wilson TE, Gore ME, Greenblatt R, Cohen M, Minkoff H, Silver S, Robison E, Levine A, Gange SJ. Changes in sexual behavior among HIV-infected women after initiation of HAART. Am J Public Health, 2004:141-6

ภาคผนวก

แบบทดสอบความเครียด ชุด 20 ข้อ

ให้คุณอ่านหัวข้อข้างล่างนี้ แล้วสำรวจดูว่าในระยะ 6 เดือน ที่ผ่านมามีเหตุการณ์ในข้อใดเกิดขึ้นกับตัวคุณบ้าง ให้ประเมินว่าคุณมีความรู้สึกอย่างไร แล้วทำเครื่องหมายให้ตรงช่องตามที่คุณประเมิน

ข้อที่	ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา	คะแนนความเครียด				
		ไม่รู้สึก เครียด (1)	เครียด เล็กน้อย(2)	เครียด ปาน กลาง (3)	เครียด มาก (4)	เครียด มาก ที่สุด (5)
1.	กลัวทำงานผิดพลาด					
2.	ไปไม่ถึงเป้าหมายที่วางไว้					
3.	ครอบครัวมีความขัดแย้งกันในเรื่องเงินหรือเรื่องงานในบ้าน					
4.	เป็นกังวลกับเรื่องสารพิษ หรือมลภาวะใน อากาศ น้ำ เสียง และดิน					
5.	รู้สึกว่าต้องแข่งขันหรือเปรียบเทียบ					
6.	เงินไม่พอใช้จ่าย					
7.	กล้ามเนื้อตึงหรือปวด					
8.	ปวดหัวจากความตึงเครียด					
9.	ปวดหลัง					
10.	ความอยากอาหารเปลี่ยนแปลง					
11.	ปวดศีรษะข้างเดียว					
12.	รู้สึกวิตกกังวล					
13.	รู้สึกคับข้องใจ					
14.	รู้สึกโกรธ หรือหงุดหงิด					
15.	รู้สึกเศร้า					
16.	ความจำไม่ดี					
17.	รู้สึกสับสน					
18.	ตั้งสมาธิลำบาก					
19.	รู้สึกเหนื่อยง่าย					
20.	เป็นหวัดบ่อย ๆ					

แบบทดสอบความเหงา 20 ข้อ

ข้อความต่อไปนี้เป็นการบรรยายว่าคุณรู้สึกอย่างไร โปรดให้คะแนนตามความรู้สึกของคุณ โดยทำเครื่องหมายให้ตรงช่องที่คุณประเมิน

ข้อที่	ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา	คะแนนความเหงา			
		ไม่เคย (1)	นาน ๆ ครั้ง (2)	บางครั้ง (3)	เสมอๆ (4)
1.	คุณรู้สึกต้องปรับตัวกับคนรอบข้าง บ่อยไหม				
2.	คุณรู้สึกว่า คุณไม่มีเพื่อน บ่อยไหม				
3.	คุณรู้สึกว่า มีใครจะมาหาคุณ บ่อยไหม				
4.	คุณรู้สึกว่า อยู่ตัวคนเดียว บ่อยไหม				
5.	คุณรู้สึกว่า ตัวเองเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มเพื่อน บ่อยไหม				
6.	คุณรู้สึกว่า คุณเป็นคนธรรมดา มาก ๆ ในหมู่คนรอบ ๆ ตัวคุณ บ่อยไหม				
7.	คุณรู้สึกว่า คุณปิดตัวเองจากผู้คน บ่อยไหม				
8.	คุณรู้สึกว่า สิ่งที่คุณชอบไม่เหมือนกับคนทั่วไป บ่อยไหม				
9.	คุณรู้สึกว่า เปิดเผยและเป็นมิตร บ่อยไหม				
10.	คุณรู้สึกว่า ไม่อยากพบใคร บ่อยไหม				
11.	คุณรู้สึกว่า อยากหนีทุกสิ่ง บ่อยไหม?				
12.	คุณรู้สึกว่า ความสัมพันธ์ที่คุณมีกับคนอื่นไม่มีความหมาย บ่อยไหม				
13.	คุณรู้สึกว่า ไม่มีใครรู้จักคุณดีพอ บ่อยไหม				
14.	คุณรู้สึกว่า คุณแยกตัวจากคนอื่น บ่อยไหม				
15.	คุณรู้สึกว่า คุณหาเพื่อนไม่ได้ยามที่คุณต้องการ บ่อยไหม				
16.	คุณรู้สึกว่า คนอื่นไม่เข้าใจคุณ บ่อยไหม				
17.	คุณรู้สึกว่า มีผู้คนที่เข้าใจคุณอย่างแท้จริง บ่อยไหม				
18.	คุณรู้สึกว่า ผู้คนที่อยู่รอบ ๆ ตัวคุณไม่ใช่เพื่อนคุณ บ่อยไหม				
19.	คุณรู้สึกว่า มีคนหลายคนที่คุณสามารถคุยด้วยได้ บ่อยไหม				
20.	คุณรู้สึกว่า มีคนหลายคนที่คุณไปหาได้ บ่อยไหม				

แบบทดสอบการแสวงหาความตื่นเต้นทางเพศ 14 ข้อ

ให้คุณอ่านหัวข้อข้างล่างนี้ แล้วสำรวจดูว่าในระยะ 6 เดือน ที่ผ่านมามีเหตุการณ์ในข้อใด เกิดขึ้นกับตัวคุณให้ประเมินว่าคุณมีความรู้สึกอย่างไรต่อเหตุการณ์นั้น แล้วทำเครื่องหมายให้ตรงช่องตามที่คุณประเมิน

ข้อที่	ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา	คะแนนความตื่นเต้น			
		ไม่ แสวง หา (ไม่ เกิด ขึ้น) (1)	แสวง หา เป็น บาง ครั้ง (2)	แสวง หา บ่อย ครั้ง (3)	แสวง หา ตลอด เวลา (4)
1.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์				
2.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการใช้สารเสพติดกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ				
3.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการเที่ยวสถานเริงรมณ์ต่างๆ				
4.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการชมภาพยนตร์ไปต่างๆ				
5.	การแสวงหาความตื่นเต้นในการคบเพื่อนต่างเพศหลายๆคน				
6.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการเปลี่ยนคู่วางบ่อยๆ				
7.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการอ่านหนังสือโป๊				
8.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการดูภาพโป๊				
9.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการดูผู้ที่แต่งตัวเร้าอารมณ์ทางเพศ				
10.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการพูดคุยกับผู้ที่เร้าอารมณ์ทางเพศ				
11.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการจีบคนใหม่				
12.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการฟังเรื่องเล่าตื่นเต้นทางเพศ				
13.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการสัมผัสที่เร้าอารมณ์เพศ				
14.	การแสวงหาความตื่นเต้นโดยการมีเพศสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงท่าทางจากท่าประจำ				

แบบวัดค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของเพศชาย 7 ข้อ

ให้คุณอ่านหัวข้อข้างล่างนี้ แล้วให้ประเมินว่าคุณเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด
แล้วทำเครื่องหมายให้ตรงช่องตามที่คุณประเมิน โดย

ข้อที่	หัวข้อ	คะแนน			
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง (1)	เห็น ด้วย (2)	ไม่ เห็น ด้วย (3)	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง (4)
1.	ผู้ชายที่สมรสแล้วสามารถแอบไปมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงได้ หลายคนในเวลาเดียวกัน				
2.	ผู้ชายไม่ควรจะมีภรรยาหลายคนในเวลาเดียวกัน				
3.	ผู้ชายไปต่างถิ่นควรรหาประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่นั่น				
4.	ผู้ชายสามารถมีภรรยาใหม่ได้โดยที่ยังไม่เลิกกับภรรยาเก่า				
5.	ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านผู้หญิงเป็นเรื่องปกติ				
6.	ผู้ชายไปเที่ยวหญิงบริการเป็นเรื่องธรรมดา				
7.	การต้อนรับแขกโดยการพาไปเที่ยวหญิงบริการเป็นเรื่องปกติ				

แบบวัดความขัดแย้ง 8 ข้อ

ข้อความต่อไปนี้เป็นการบรรยายว่าคุณมีความเห็นอย่างไร โปรดให้คะแนนตามความจริงของคุณ โดยทำเครื่องหมายให้ตรงช่องที่คุณประเมิน

ข้อที่	ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา	คะแนน			
		ไม่เคย (1)	บางครั้ง (2)	บ่อยครั้ง (3)	เสมอ (4)
1.	คู่ของคุณมักจะไม่ยอมให้คุณไปเที่ยวกลางคืน				
2.	คู่ของคุณมักจะไม่ยอมให้คุณมีเพศสัมพันธ์ในตอนเช้า				
3.	คู่ของคุณมักจะไม่ยอมให้คุณมีเพศสัมพันธ์ในท่าแปลกๆ				
4.	คู่ของคุณมักจะไม่ยอมให้คุณดูภาพยนตร์ลามก				
5.	คู่ของคุณมักจะปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับคุณ				
6.	คู่ของคุณมักจะมีอาการหงุดหงิดหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์กับคุณ				
7.	คู่ของคุณมักจะต่อว่าคุณเวลาที่คุณมองผู้หญิงคนอื่น				
8.	คุณมักจะปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับคู่ของคุณ				

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

พินิจอากาศเอก กิตติภพ จงศิริ จบปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปี พ.ศ. 2547 ศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา เพศศาสตร์ (สหสาขาวิชา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2551 ปัจจุบันปฏิบัติงานในตำแหน่ง ช่างถ่ายภาพทางอากาศ มว.ถอ.๒ ฝ่ายถ่ายภาพทางอากาศ ฝูงบิน ๔๐๒ กองบิน ๔ อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์